ANUL 1. No. 68. — 6 pagini 3 lei — Duminică 16 Mai 1937

Buna Vestire

ZIAR LIDER DE LUPTA ŞI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-64.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175. Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Goga şi „pactul dela Ciucea"!

Ziarele ovreeşti de aseară şi de azi dimineaţă conduse de Sadoveanu şi Honigman — cari au ajuns să facă tarabă comună — au reluat în concertul lor de stridenţe un refren mai vechi care n'a cunoscut niciodată succes, dar pe care astăzi mai cu seamă nimeni nu s'ar mai osteni să-l asculte.

Există pe o stradă a Capitalei, unde etuva «Svasticei» va trebui să intre purificator şi definitiv, există, zic, un ciudat patriotism care nu s'a ridicat niciodată decât împotriva acelora cari s'au gândit că trebue să extirpeze odată pistruii de pe obrazul murdărit al ţării.

Octavian Goga s'a găsit întotdeauna în fruntea acestor chirurgi îndârjiţi, iar acţiunea şi glasul de foc şi scrisul lui de incomparabile vehemenţe — poetul e totdeauna polemist şi e pamfletar — au făcut acestei ţări servicii uriaşe pe care Românii le vor simţi şi peste o mie de ani când o istorie, sinceră atunci, va trebui să vorbească inimilor româneşti de una din cele mai covârşitoare figuri ale timpului în care trăim.

Cine ar vrea să-l ştie, să-l surprindă pe Goga în vieaţa lui de altă durată, care n'ar mai putea să dispară, să-l găsiască în substanţa lui de eternitate românească, n'ar avea cum să nu recunoască în această figură pe care se reflectă toate orizonturile ţării, să nu priceapă în destinul ei enigmatic şi luminat, după frumosul cuvânt al lui Bernanos, un «martor» adevărat al neamului — un temoin de la race.

Dacă am numit pe A. C. Cuza şi pe Nicolae Iorga — mari prieteni, cari formează cea mai emoţionantă idilă a României de azi — afară de Octavian Goga într'adevăr nu mai cunosc pe nimeni care să fi avut o existenţă atât de înaltă, atât de bogată; cu un singur cuvânt, nimeni care să aibă atât privilegiul unic al unei identităţi perfecte, ca o permanentă comuniune cu neamul.

Ce a fost Goga mai întâi? Un copil dela început răstignit pe crucea neamului său. El a primit crucea asta, ca o predestinare —

...o lacrimă târzie
Din plânsul unei mii de ani

— şi a dus-o, aşa, pe umerii lui, o vieaţă întreagă peste dureri...

Iar când toate necazurile unui neam chinuit s'au cerut în cuvântul lui, atunci minunea s'a luminat pe cerul fără nădejdi, atunci Românii au auzit înfioraţi oracolul viu al resurecţiei, nostalgice melodii sau sfâşietoare şi astfel Goga printr'un har care nu e decât al lui a isbutit să facă lucru rar şi la noi unic — din patriotism, poesie.

Era drumul fireşte pe care înflăcăratul visionar trebuia să coboare în arena publică — aşa cum la răscrucea drumurilor el a fost permanent chemat, pentrucă din ochii lui de speranţe să ne vorbiască totdeauna idealuri supreme. Şi astfel într'o ţară în care toată lumea face politică fiindcă are nevoe de ea — politica noastră se poate spune că avea nevoe de Goga. Cine ar fi adus mai mult decât el atâta patimă dreaptă şi atâta destin? Dar, deopotrivă, câţi ar fi fost pregătiţi să sufere şi să resiste mai mult!

Iată-l tras pe roată acum, tras la rotativă, dacă vreţi, pentru ca într'adevăr, fratele cel mai bun al lui Horia să îndure şi el probabil, aşa cum e scris, caznele tradiţionale ale marilor desrobiri...

Iată-l hărţuit, înjurat, sfâşiat de borfaşii tuturor drumurilor care s'au întâlnit la noi!

De mai multe zile un lătrat imposibil animă gangurile cu gazete din Sărindar şi într'un formidabil consens, absolut patriotic, toţi blumenbergii s'au mobilizat să denunţe «crimele» lui Goga — crimele lui de patriotism! Ei citesc din nou «pactul dela Ciucea» şi desprind de acolo prin conjunctivita lor, că poetul desrobirii a dat ţara în mâna acelora chiar cărora el le-a cerut-o mai mult decât toţi — că Octavian Goga a dat Ungurilor adică o ţară care trebuia păstrată desigur pentru Ana Pauker şi pentru socrul ei, gazetarul... Intr'un act de subtilă înţelegere politică — pe care-l explică de minune timpul în care s'a produs, timpul acela când iredenta minoritară trebuia, în orice fel, înecată în apele româneşti — contrabandiştii de pistrui şi galoşi, fanaticii patrioţi de ghetto, vor să denunţe acum o trădare de neam!

Supărarea lor ar fi greu s'o pricepem! Ce «neam» într'adevăr li s'ar putea trăda acestor molipsitori Ahasveri ai microbului comunist?...

Cine i-a chemat aici? Dece nu se duc?... Dar ar fi inutil să-i mai întrebăm până în ziua — foarte aproape! — când vom putea să-i gonim... Am fi cel puţin tot atâta de idiot, să-l apărăm pe Goga!

Aceste nume singure, în sfârşit, ajung... Blumenberg şi Honigman şi Patria... împotriva lui Octavian Goga. Honigman şi Blumenberg versus Octavian Goga!

...Atunci, Români, sper că putem să aplaudăm liniştiţi, să aclamăm astăzi încă mai mult un mare lapidat pe care-l muşcă, turbate, toate hienele Galiţiei şi pe care-l latră toţi câinii Palestinei, care s'au făcut gazetari la noi...

Peste scandalul javrelor, trece caravana luminoasă a ţării dusă de un poet, la mari înălţimi, în spre destinul ei natural...

TOMA VLADESCU

Ducele Mussolini dând prima lovitură de târnăcop la lucrările pentru creiarea unui nou oraş în regiunile mlăştinoase ale Italiei

Un pact de reorganizare care nu reorganizează nimic?

de MIHAIL MANOILESCU

In lunga serie de articole ale «Universului» de care ne-am ocupat, se revine asupra reorganizării Micii Inţelegeri dela 1933 încercându-se să se arunce toată vina spărturii care s'a făcut în sistemul Micii Inţelegeri prin pactul recent încheiat fără consultarea noastră între Italia şi Jugoslavia numai asupra actualului ministru de externe, care ar fi consimţit — în Septembrie anul trecut la Bratislava, — să admită libertatea de acţiune a fiecăreia din statele Micii Inţelegeri.

Şi aicea, trebue să începem prin a mărturisi că sunt lucruri pe care nu le înţelegem. In adevăr, în articolul nostru din «Buna Vestire» intitulat «Săraca ţară» noi am discutat concepţia pactului de reorganizare a Micii Inţelegeri dela 1933, pact care a voit să realizeze *o solidaritate* mai largă a celor trei state în afară de obiectivul lor iniţial, care era numai prevenirea mişcărilor Ungariei.

Ce ni se răspunde însă la această constatare? Ni se spune, că prin pactul dela 1933 nu s'au extins obligaţiile României şi nu s'a angajat solidaritatea celor trei state şi faţă de alte pericole.

Dacă, prin urmare, nu s'a făcut nici această extindere şi nu s'a încercat însă a se da Micii Inţelegeri «un obiectiv mai larg decât cel iniţial» atunci suntem în drept să ne întrebăm: *care a fost scopul şi rostul acestei noui organizări a Micii Inţelegeri?*

S'a făcut oare o revizuire, à la Caţavencu, *fără să se schimbe nimic?* Sau dacă s'a schimbat ceva de ce nu se recunoaşte această schimbare? Căci pentruca să se justifice toate aparenţele care s'au dat de atunci încoace în jurul noului act diplomatic, trebuia să se fi produs o schimbare *în însăşi obiectivul şi concepţia* Micii Inţelegeri...

Incă odată, regăsim acelaş metodă stranie şi acelaş procedeu bizar pe care l-am întâlnit şi când s'a vorbit de alianţa cu Franţa. Faţă cu cei care ar voi să discute în mod obiectiv unele situaţii în legătură cu alianţa noastră cu Franţa *se răspunde negându-se însăşi existenţa acestei alianţe!* Faţă cu cei care vorbesc de noua concepţie dela 1933 a Micii Inţelgeri, se răspunde că nu există o asemenea nouă concepţie şi că Mica Inţelegere este tot cea dela 1921! *Aşa dar, tot ce s'a împlinit mai esenţial în politica noastră externă de zece ani încoace, este declarat — de către apărătorii acestei politici — ca inexistent.* Tot ceiace a fost prezentat opiniei publice româneşti cu prilejuri solemne, drept nădejdea şi razemile noastre cele mari, ni se arată acum că n'a fost decât o himeră.

Când vorbim de alianţa cu Franţa, ni se răspunde (cităm textual): «care alianţă cu Franţa? România nu are nici un fel de alianţă cu Franţa etc. etc.». Când vorbim de Mica Inţelegere în noua ei formă dela 1933, suntem întrebaţi: care nouă formă?

Iar ca concluzie, vinovatul cel mare pentru tot ce se întâmplă astăzi, este ministrul de externe din *Septembrie 1936*, adică d. Victor Antonescu care a consimţit să recunoască — ceiace era normal să fie recunoscut — că, în afară de problema ungurească, statele Micii Inţelgeri au toată libertatea de acţiune politică.

«Universul» însă socoteşte ca o greşală faptul de a nu se fi precizat la Bratislava că această libertate «nu înseamnă derogare dela *principiul solidarităţii* prevăzut în pactul de reorganizare dela 1933». Aşa dar, în contradicţie cu cele spuse mai înainte, ni se vorbeşte de un principiu general de solidaritate, care ar fi fost introdus numai în pactul dela 1933. Aşa dar pactul acesta tot a schimbat ceva, faţă de starea anterioară şi — când trebuinţa cauzei o cere — se recunoaşte şi se invocă această schimbare!

In faţa unor asemenea oscilaţii în ipoteze şi variaţii în logică ne declarăm incapabili să mai înţelegem ceva. *Degajăm însă tendinţa permanentă de a transforma în greşeli ale actualului ministru de externe toate consecinţele inevitabile ale politicei predecesorilor săi.* Nu s'a mers încă până a ni se spune că *întreaga* politică a d-lui Victor Antonescu este absurdă şi că şi acea *«operă de mare reparator»* de care am vorbit noi în Senat, împlinită în raporturile noastre cu Polonia este tot o greşală! Şi totuşi s'ar putea să ni se spună şi aceasta, fiindcă s'a derogat dela ideia că noi n'avem nimic mai potrivit şi mai urgent de făcut decât să jignim *pe aliatul cel mai apropiat, cel mai necesar şi cel mai organic integrat în sistemul securităţii noastre care este Polonia,* aliat ale cărui servicii au o bază infinit mai firească şi mai realistă decât acea utopică securitate colectivă a Societăţii Naţiunilor!

Incheind cu acest al treilea articol al nostru, sub marile noastre consideraţii, repetăm că *nu am voit să schiţăm prin ele o concepţie pozitivă de politică externă.*

Când va veni momentul vom face şi acest lucru.

Căci n'a venit încă momentul în care să i se poată spună acestei ţări adevăruri întregi şi definitive.

3-15 Mai

Să pleci din anul unamienouăsutetreizecişişapte spre Blajul lui Bărnuţiu e greu. In desaga acestui colind pe drumuri istorice, de aci, dela noi şi de azi, din anul acesta tocmai, nu ştiu câţi ar putea duce o mărturie vie să îngenunchieze pe Câmpia Libertăţii.

O, cum ne dispreţuim avutul nostru istoric cel mai autentic şi cum ne batem joc de crucea îndreptarului nostru din veac.

Şi, iată, alţii, străini de legea noastră rumânească, la acest popas aniversar, sunt gata să ne expropieze şi frământarea aceea din vremea când munţii Ardealului au coborît în câmpie, să ne ofere şi s'o decreteze a lor, neapărat democratică şi esenţial social-agrară.

Şi atunci tristeţile care se prind, ca nişte scaeţi, de trena acestei aniversări, e firesc oarecum, să ne sângereze sufletul.

Şi aşa, umbriţi puţin de această neînţelegere ivită adusă în dar de alţii, ne apropiem sfioşi de Ardealul vijeliilor de demult, în pelerinaj de suflet spre Câmpia Libertăţii.

Acolo, departe, într'o câmpie de timp, se aud vuind glasurile şi strălucesc prapori de răscoală în soare. Par'că au descins toţi stejarii ardeleni să 'nfrunte furtuna dela orizontul veacului.

Hotărît, la Blaj s'a bătut o piatră de mare hotar în istoria noastră rumânească.

N'a fost vorba acolo de o mişcare europeană continuată pe plan rumânesc. Nu influenţele glăsuiau acolo. In cuvântul lui Simeon Bărnuţiu, se auziau, strigând, uriaş, spre Cer, tăcerea din roata Bălgradului şi un apocaliptic apel al morţilor din măruntaiele Ardealului — pentru dreaptă înşiruire de luptă în marşul cadenţat de ora istorică. Nu eram în faţa unei căţătorii de curent european numai, aşa cum ar fi vrut să demonstreze aparenţele. Ci încadraţi într'o formidabilă încăerare, — a noastră, numai a noastră, — cu vremea care ne sugruma. De Naţie şi de Biserică a fost vorba în cuvântul lui Bărnuţiu, Dumnezeu şi rumânismul se oglindiau în 40.000 de priviri ţărăneşti. In frunte sta Crucea.

Ca un vlădică al răfuelilor istorice, tribunul ceasului de-atunci a ţinut să-şi rostească întâia chemare de luptă într'un altar, în catedrală. Din Biserică s'a răspuns unuia dintre cele 12 puncte decretate de guvernul provizor maghiar al lui Kossuth. Din altar s'a trimis veto-ul rumân sentinţelor dietale ungureşti. Pentrucă, din catedrală, întotdeauna, a plecat istoria noastră la drum

In numele Naţiei — naţia autentică, venită să-şi spună vrerea — s'a răspuns emfazei maghiare de suprafaţă, lustruită, ca, de influenţa curentului european. Alinierea tezei maghiare în ritmica învolburării europene avea aspect de accidenţă istorică.

Noi nu ne aliniam. Ne ridicam. Nu imitam. Ieşiam la drumul mare al istoriei pentru luptă dreaptă. Veniam, de undeva, din morminte seculare şi purtam urme de răni în palme, în coaste. Lespezile mormintelor prea mult închise au fost date în lături după marea lege a Invierii. Noi nu puteam lipsi din istorie, în Duminecа propriei noastre Invieri.

A pornit, pentru întâmpinare, făclia cuvântului trâmbiţat de Simion Bărnuţiu. In munţi, la Zlatna şi Abrud, urcau făclii de spadă şi braţe suliţarnice, ostaşii lui Iancu.

Aşa s'a zidit Invierea, care se vestia atunci.

Din cuvântul pus în slujba faptei, subordonat faptei şi din fapta care cuvânta, hotărît, în toate Dietele istoriei. Protestatar, în cele străine, Rumâneşte într'ale sufletului nostru, crescut din umilinţă, din insultă şi răstigniri, nu pentrucă am fi îngenunchiat, laşi, în faţa trufiei străine, ci pentru că aşa cerea o lege de sângerare, de îngropare şi de înviere istorică.

Dumnezeu şi fapta rumânească — în armă, în scris, în cuvânt — au fost singurele atribute care ne-au însoţit prin veacuri şi ne-au suit peste ele.

Unamieoptsutepatruzecişiopt bătăi de inimă istorică rumânească, au lăsat, negreşit, cuvinte şi legate testamentare şi pentru sahara anului pe care-l parcurgem în pas de automobile.

Iancu şi Bărnuţiu, coborîţi şi îngenunchiaţi, în ziua de 3/15 Mai, în faţa roatei lui Horia, ne-au văzut şi pe noi, ne-au întrezărit, aşa cum suntem azi, în ţară rumânească

Noi, se pare, nu mai putem vedea în zarea lui patruzecişiopt scris în ceas de istorie ardeleană.

E vremea să ne adunăm bagajul sufletului sărăcit de avânturi şi să plecăm, cu tot ce ne-a mai rămas, spre el, spre comandanţii de vremuri.

Pentru îngenunchiere.

Şi să auzim, cum bate în pieptul pământului strămoşesc inima noastră rumânească de totdeauna. Numai aşa se intră în istorie, nu cu automobilul. Opriţi, deci, toate automobilele care ne fugăresc sufletul spre zări străine de noi.

Cuvântă Bărnuţiu la Blaj Şi vine, în iureş nepotolit, cântecul lor, al celor dedemult: «Deşteaptă-te, Române»!...

Istoria trage clopotele la Blaj.

Plecaţi steagurile. E oră de rugăciune mare.

VALERIU CARDU

Masa de Onerații

REVOLTA DIN DEŞERT

Domnii dela «Adivor» se răscoală, mai non, împotriva tractoarelor şi cer secerătoare.

Foarte bine. Suntem de acord. Tractoare pentru brazde mai adânci, aşa, o, cum vor fugi guzganii! — şi secerători pentru buruienile dela suprafaţă.

Pentru noi, tot aia e...

SPECULA...

Toată lumea luptă împotriva speculei, căci altă «toată lumea» o speculează ca cea dintâiu... Dar cel mai învederat specululantist pare să fie tot d. Ion Mihalache, care (iertaţi-mi această cacofonie în bemol...) tot speculând a ajuns ca nobilul animal al lui Buridan. In cele din urmă, ezitând mereu să aleagă între d. Dr. N. Lupu şi d. Ilarie Dobridor, o să moară de... putere în braţele cuprinzătoare ale d-lui Virgil Potârcă.

ŢINTAŞII

Ziariştii ăia — er, ştiţi d-voastră despre cine e vorba — fac spirite. Şi spun că anumite grupări naţionaliste nu se [illegible], deşi vor, ţintesc tot în afară de [illegible] puterii.

Ei, dumnealor, E tare al dracului. Uite, de pildă, Mihalache Wilhelm Jean cel Tell, loveşte sistematic — drept în centru — mărul opoziţiei.

Stăpân şi rob

de ŞTEFAN ION GHEORGHE

Stăpân în lumea asta e cel tare, cel ce are puterea şi ştie să stăpânească, după cum rob e cel slab, cel ce şi-a încredinţat puterea altuia şi care ştie să se supună. Nu sunt în lumea asta decât stăpâni şi stăpâniţi, stăpâni şi robi. Iar politica este arta, este meşteşugul de a stăpâni oamenii. Ea lucrează cu puterile şi slăbiciunile lor ca şi cum ar lucra cu însăşi fiinţa lor. In realitate însă politica lucrează cu două tabere de puteri organizate şi potrivnice şi cari caută să-şi impună una alteia ideile lor despre viaţă şi lume. Ea îşi precizează în primul rând duşmanul, îi cântăreşte puterile şi slăbiciunile, — apoi trece la atac. Acest atac nu urmăreşte altceva decât luarea din mâna duşmanului a puterii pe care o deţine asupra altora şi a celeia pe cre se întemeiază el însuşi. Pe dealtăparte faptul biruinţii înseamnă întotdeauna pentru biruitor o întindere şi o creştere a puterii sale.

Politica este o cântărire neîncetată a posibilităţilor. A posibilităţilor pe cari le cere cel ce-ţi este duşman şi a celora pe cari le ai tu însuţi. In ele intră însă întotdeauna un grad de imposibilitate care se dezleagă treptat în posibil pe măsură ce biruinţa înaintează. Astfel s'ar putea zice că **politica este posibilul care realizează neîncetat imposibilul.**

Politica este prin urmare luare de putere; prin ea omul îşi dă puteri noi întru impunerea ideilor sale. Actul politic odată realizat omul intră în stăpânirea unui material uman pe care-l va ridica la un rang spiritual preformându-l după ideile sale, individuându-l şi acordându-i personalitatea necesară intregrării sale în organul politic. Prin aceasta se împuterniceşte atât organul cât şi persoana, născându-se astfel o continuă reversibilitate a puterii între organismul politic şi persoana care activează înlăuntrul său. Bucuria puterii colective şi bucuria puterii individuale se întregesc simultan.

Politica adevărată nu o pot face decât neamurile. Numai ele sunt organisme vii, diferenţiate, trăindu-şi valorile lor în absolut. Numai ele au un singur duşman: pe cel ce le vrea pieirea, aducându-le la robie în acest scop şi nelăsându-le să se afirme ca atare între celelalte neamuri. Numai ele îşi pot face educaţia stăpânirii de sine făcând din fiii lor Domni stăpânitori, iar nu robi cum îi ţine străinul şi slugi cum îi vor tâlharii şi trădătorii de neam

De ce să ne minţim la nesfârşite când în realitate suntem puşi înaintea faptului brut, al lucrului care se întâmplă în toată lumea şi în toate vremurile: pretutindeni stăpâni şi stăpâniţi. E o funcţie firească a spiritului aceasta. Cine ne-a minţit — sau a vrut să ne mintă — cu acea «egalitate, libertate şi fraternitate» spirituală a societăţii omeneşti? Au vrut să ne mintă cei ce au urmărit timp de un veac şi jumătate să ne luăm mâinile de pe noi, să nu mai vrem să ne fiim stăpâni, să intrăm în marea disoluţie spirituală şi politică a neamurilor. Şi cine sunt cei ce nu pot trăi decât din ruina noastră?

Inaintaşii noştri au fost oameni de treabă, prea de treabă chiar. După un războiu de jertfă înaintaşii noştri s'au gândit să trăiască din rodul, din câştigul lui. Şi s'au îmburghezit. Au devenit sugaci şi pe nesimţite mulţi din ei tâlhari şi trădători. Străinul şi ciocoiul ne-au recucerit dinlăuntru, o ţară pe care o cucerisem în faţa lumii întregi. Ţara pe care o câştigasem în faţa şi din mâna străinului o pierdeam înţă de noi înşine, prin nevrednicia vieţii noastre de ocară.

(Continuarea în pag. III-a)

Poveste didactică

de MIRCEA STRAINUL

Am mai scris aici despre mentalitatea cel puţin originală, care s'a cuibărit în multe din liceele româneşti.

Astăzi, ni s'a adus la cunoştinţă un caz deosebit de grav.

In Câmpulungul Bucovinei funcţionează, sub conducerea d-lui dr. I. Bilţchi, un om blând şi cu o frumoasă pregătire clasică, liceul «Dragoş-Vodă». La acelaş liceu, care — în trecut — fusese un admirabil focar cultural şi naţional, activează, însă, şi doi cunoscuţi marxişti, profesorii Forgaci şi M. Soroceanu. Aceştia, profitând de blândeţea directorului, au început să-şi împrăştie fără nici o jenă teoriile comuniste, sfidând astfel publicul românesc din Câmpulung. Colegii lor, între cari şi doi distinşi scriitori, amândoi laureaţi cu frumoase premii literare, sunt terorizaţi în permanenţă de cei doi matadori ai Passionariei. Numiţii Forgaci şi M. Soroceanu, în loc să educe elevii în spirit românesc, se ocupă cu diferite denunţuri şi alte năzdrăvănii.

De curând, consiliul profesoral al liceului «Dragoş-Vodă» a găsit de cuviinţă să-l excludă pe elevul Ovidiu Găină din clasa VIII-a. Un vicios, un obraznic, un element fără dragoste pentru carte — veţi spune. Ei bine, nu! Ovidiu Găină ăsta nici nu e amator de rummy, nici nu fumează, nici nu bea — ca atâţia din colegii lui israeliţi dela toate liceele din Bucovina — şi nici măcar nu merge la cinematograf, să vadă «Nick, gentlemen şi detectiv» sau «Ultimul mohican». Ovidiu Găină, însă, are idei cu totul subversive

Noi, că suntem coşcogea balauri îndopaţi cu carte — şi tot nu ni se permite să spunem câte ne stau pe inimă, dar mi-te «abiturientului» Ovidiu Găină! Acu, e-adevărat,

(Continuare în pagina 3-a)

Gânduri Duminicale

Ardealul bisericesc reprezintă o notă aparte în configurația noastră religioasă. Așa se și explică, dealtfel, dece, după atâția ani dela Unire, unificarea eclesiastică întârzie, în ciuda tuturor strădaniilor.

Nu numai pământul și bogățiile lui diferă dela o provincie la alta, dar și sufletul oamenilor cu comorile ascunse în ele, se deosebesc după locul în care se află. Fiecare provincie își aduce, în felul său, aportul, în imensa orchestră națională. Așa, de pildă, Moldova, ne-a servit gustul artistic și simțul estetic, după cum Muntenia a dat măsura limbii literare, iar Oltenia, dimensiunile faptei românești și proporțiile istoriei noastre. Atunci, ce ne-a dat Ardealul? Să ne fi dat el numai aurul și fierul (pe care, dealtfel, le-a dat lui Max Auschnitt, nu nouă) sau ne-a dăruit altceva, mai prețios decât mărgăritarele?

Ardealul ne-a dat credința, marea noastră virtute națională. S'ar putea zice, că am gândit și simțit prin Moldova, ne-am exprimat prin Muntenia și Oltenia, dar am crezut prin Ardeal.

Ardealul a fost podișul altitudinilor noastre morale și de acolo au isvorât apele sipirituale. Creștinismul nostru, mai mult furat, de peste Dunăre, decât dăruit cu mână largă, în Ardeal l-am tezaurizat. Acolo există nu numai clocot de vulcan religios, dar și multă seriozitate creștină cași cea mai mare parte din dârzenia nației românești. Din Ardeal ne-au venit toți descălecătorii, fanaticii, învăpăiații, nebunii făcători de istorie, legendă și mit, într'un cuvânt, toți cei cari au crezut orbește, în steaua acestui popor năcăjit. Tot din acest cuibar de jăratec au răsărit și cele mai reprezentative figuri bisericești: episcopi și preoți. Toate aceste figuri impunătoare, când nu au fost greci sau slavi, au fost cu siguranță ardeleni. Ardealul nu ne-a dat militari. El ne-a dat însă, crai, profeți, episcopi și preoți. Și continuă încă să-și plătească în aur, acest sacru tribut.

Nici azi nu poți spune «Mitropolit», fără să te gândești imediat la P. S. Nicolae al Ardealului. Puternică figură arhierească, curată față bisericească, admirabilă pavăză a ortodoxiei, mare noroc al neamului!

Mitropolitul Nicolae face parte din extrem de puținii oameni, pe cari îi mai are țara aceasta și cari e destul să arate cu degetul ca tot neamul s'o pornească într'colo, ca fantomatica pădure dela Birmingham.

Dar, mai presus de toate, P. S. Nicolae are meritul de a ști să-și aleagă oamenii și să-și cunoască elevii. Trăim vremuri în care e greu să mai fi elev. E greu pentrucă nu ori dela cine mai poți învăța ceva temeinic, prin exemplu. Azi, ca să fi elev «eminent», e destul să râzi când râde maestrul, să-i ridici bastonul când îi cade, să-i spui cât e ceasul și să-i deschizi în tempo de tangou ușa audiențelor. Puțini mai sunt oamenii cari vor să vadă în elevii lor altceva decât lachei străluciți de goi. In Biserică, mai ales, s'a stricat de tot aparatul selecțiunii. Deaceea, de multe ori, în probleme foarte grave, Biserica se exprimă prin slutenii morale și stârpituri intelectuale.

Darul și odăjdiile nu pot acoperi prostia și mai ales incorectitudinea în conduită.

Și deaceea pierdem, zi de zi, și ce ni-se pare că avem. Deaceea ajungem să cerem sprijin poliției împotriva sectelor. Asta e ca și cum pompierii ar cere sinodului să le stingă focul care le-a aprins casa. P. S. Nicolae și-a dat seama că diplomele nu mai spun prea mult, când nimeni nu mai poate muri fără licență, sau doctorat, o adevărată carte a morților. Deacum își paște bine elevii, venind în mijlocul lor, ținându-i pe lângă el și numai după ce-i cunoaște le le dă drumul să sboare. Astfel a putut face, până acum câteva descoperiri fericite. Pentru aceea, probabil, mitropolitul Nicolae, este «Mitropolitul Nicolae».

Oricari ar fi superioritățile formale ale Vechiului Regat, seriozitatea vieții religioase din Ardeal este un adevăr netăgăduit.

P. S. Nicolae, care s'a dovedit a vorbi vindecător în ultimele probleme (francmasoneria și politica preoților) credem că mai are încă multe de spus. De ce-și sfiește Ardealul bisericesc de Biserica Vechiului Regat? Unde e putred mărul? Noi îl așteptăm să ne vorbească pentrucă știm că are ce vorbi.

Salvați Biserica P. Sfințite! Până mai este timp.

I. C. Bâca

Cronica plastică

Artiștilor

Trebue să spunem odată pentru totdeauna, adio frumoase zile din Aranjuez, scumpii mei prieteni sau neprieteni artiști independenți. Vedeți voi că bietele noastre [illegible] toare" și acele balonașe umflate cu nostalgii și sensibilitate cărora fanții le spun inimi, sunt tot atât de independente cât și păsările cerului cari cântă dela începutul până la sfârșitul seminției lor același cântec.

Ceeace numiți voi creație nu e vai decât un simulacru, un trist obiceiu de a te juca de-a Dumnezeul, așa cum copii se joacă de-a mama și de-a tata.

Jocul nu poate fi singura motivare a vieții noastre. Pentrucă în viață trebue să simțim apăsând pe umeri greutatea Crucii, așa cum a simțit-o Fiul Domnului urcând spre locul Căpățânii.

Satisfacțiile personale, de nici un fel nu trebue să intre în scop[illegible] vieții noastre. Dacă sunt să nu rămână altceva decât simple [illegible] cari să nu ne întunece vederea limpede și directă asupra adevărului. Si nu treceți peste timpul acesta, care e cel mai fericit pentru tinerețea noastră. Trăim sub raza de aur a acelui „22 Mai" din „Cranii de lemn". Și voi nu trebue să uitați că sunteți oameni înainte de a fi artiști și varile voastre îndatoriri față de adevăr le aveți ca oameni nu ca artiști. Arta este un prinos al excesului vostru de viață, nu un refugiu, o o insulă în care să vă îngrădiți cu zidurile singurătății. Și cu cât vă împotmoliți mai mult în această artă cu atât arătați [illegible] strigător lumii [illegible] a voastră de suflet. Generozitatea nu se arată prin polul pe care-l dai săptămânal săracului din colț, ci prin dărnicia întregei tale ființe, cui trebue atunci când trebue. Și acum neamul are nevoe de sufletele copiilor lui. Acum e timpul când orbilor și surzilor li se oferă prilejul de mântuire. Mântuire în primul rând de suferința aceasta de toate zilele a omului încurcat în tot felul de mizerii. Și una din aceste mizerii devine și arta, când nu stă s'o așezi în cadrul adevăratei ei valori. [illegible] frarea în marea documentație a neamului este botezul de care aveți în primul rând nevoe. E un botez aspru, greu de primit pentrucă în primul rând cere jertfă. Și de valoarea acestei jertfe, de dreapta ei îndrumare nu mai putem să ne îndoim după moartea eroilor. Viața și moartea de sfânt a lui Moța e cea mai nesdruncinată temelie a marelui adevăr de acum.

Nu-mi puteți cere să vă explic lucrul acesta. Faptul oferit ochilor voștri cere să-l înțelegeți. [illegible] nici scripturile nu sunt scripturi ale adevărului veșnic pentru cel care nu poate să le vadă. Iar pentru a putea să vezi lucrurile astea nu trebue să stai egal și indiferent ci să dai pe fiecare zi câte ceva din tine.

Știu cât de nesărate vi se vor părea lucrurile astea. Știu că nu puteți abdica așa ca una cu două dela rosturile voastre adânc înrădăcinate în această existență care vă plictisește atât de mult uneori. Dar nu uitați că orice adevăr e foarte incomod și greu de însușit. **LOGION**

CUIBURI DE LUMINA

«Lumea Nouă»

numărul pe April, se deschide cu un articol de d-na Elena M. Manoilescu, despre «Diferentele confesionale și unificarea națională», în care se discută cu un pătrunzător spirit critic și totodată pe bază de cuprinzătoare cunoștințe istorice, și dogmatice atitudinea uniților față de biserica ordodoxă. Interesantele concluzii ale d-nei Elena M. Manoilescu vor trebui să dea de gândit celor ce doresc o sinceră revenire la ortodoxia strămosească.

D. Mircea V. Pienescu discută ultima lucrare a d-lui prof. Manoilescu, arătându-i importanța în filosofia politică de azi.

Un amănunțit și documentat studiu despre șomajul industrial și agregatul național, semnează d. N. Sever Cărpinișteanu. Așteptăm desvoltarea unor idei din prezentul studiu, pentru a-i putea discuta mai pe larg cuprinsul.

D. prof. Mihail Manoilescu își desvoltă câteva importante considerații de politică externă, arătând erorile ce s'au făcut în această direcție.

Notele și cronicile, variate și actuale, închee acest număr documentat și folositor al revistei «Lumea Nouă».

«Crucificații»

se va numi cartea cu note de războiu a d-lui Bănică Dobre, care va apare în curând.

Acest titlul sugestiv va închide sub steagul lui însângerat întreaga suferință a Spaniei umilite de bestiile roșii.

Ștefan Stănescu,

poetul sobru și discret, prea puțin publicat până acuma, va apare însfârșit cu «Arca lui Noe» — din care cunoaștem câteva poeme de-o rară frumusețe. Știm că D-sa a tradus din Rilke. Ar fi util — credem — și pentru D-sa și pentru noi, să transpună în românește poemele lui Ștefan George, de care se apropie ca temperament liric.

Intre nouile volume

de versuri, cari își așteaptă apariția, le notăm pe cele ale d-lor: Aurel Marin — un pasionat al peisagiului nostru carpatin; Valeriu Cârdu — larg, dur, românesc; E. Ar. Zaharia — rapsodic și complicat ca tehnică; Ciril Vârnav, Octav Sargețiu, Pavel Nedelcu, George Drumur și Ghedeon Coca.

Cărți care trebuie recitite

mereu: «Cranii de lemn» și «Crez de generație». Sunt două cărți de căpătâiu — vaste și adânci, grele de gând, înaintea cărora trebuie să te apropii cu sfială. Ele închid în paginile lor nu numai înțelepciune, ci, în toată măreția și elanul dragostei pentru țară.

M. S.

1937 ZIDIRE NOUA

Frânturi de gânduri

A MAI TRECUT o săptămână. Pentru o epocă, pentru viața istorică a popoarelor, semnificația săptămânii în timp este disparentă. Și totuși o săptămână poate concentra, în cadrul ei de șapte zile, atâtea evenimente — semnificații mai ales — câte n'ar putea cuprinde un an uneori. Demulteori, un ceas al săptămânii bate bătăi decisive în viața omenirii.

Nu mai este necesar să deschidem cartea săptămânii care s'a scurs și să citim. Evenimentele ei, desigur, sunt fixate bine pe ecranul amintirii.

Fiecare își aduce bine aminte de tot ce s'a întâmplat, de tot ce s'a spus, de tot ce s'a scris.

Și, mai ales, fiecare a bănuit ce s'a întâmplat, fiecare a judecat semnificația evenimentelor în parte.

SA REȚINEM numai atât: importanța unei săptămâni. O întâmplare de luni poate soroci o deslegare a problemelor pe care anii nu le-au deslegat. O bucurie de Marți ar putea însenina o viață întreagă. Tot așa după cum un eveniment de Miercuri sau de Joi ar putea aduce vești și semne pentru unul sau mai multe anotimpuri de istorie.

*

NU ADUCE ANUL ce aduce ceasul. — este un proverb, pe cât de simplu și de bătrânesc, tot pe atâta de adevărat. Anii sterili și săptămânile inutilei aliniate în ritmica unei banale desfășurări și scurgeri în timp, nu pot echivala un ceas semnificativ și plin de conținut. Un ceas care bruschează monotonia unei continuități plate, ordonate, prestabilite parcă, prezintă, fără doar și poate, o valabilitate nemăsurat mai mare. O clipă care sguduie temeliile [illegible] va fi reținută în amintirea istorică și ridicată la rangul de început, de zidire, de prag. Un astfel de sens ar avea o săptămână alcătuită din zile excepționale, prevăzute cu atribute de permanență în conținutul lor de timp — amplificat și ridicat peste această noțiune — și de spațialitate. Săptămâna, ziua, ora, sunt semne convenționale și determină, ca hotărnicire, unități, uniforme.

O săptămână, un ceas, o zi, pot dezerta din convențional și din tiparul lor, din hotarul și din sfera obișnuită.

*

DIN ACEST PUNCT DE VEDERE, o săptămână poate pleca din granițile ei și se poate întinde peste un întreg șir de ani, depășindu-i și lăsându-i în urmă. Tot așa după cum o săptămână poate rămâne în loc, definitiv, închistată într'o statică dezolantă, goală de orice tendințe și văduvită de orice sens, special, trecând așa, ca o întâmplare care nu spune nimic.

Și uneori, prăvălindu-se retrogradându-se, prin inaderența la prezent și prin incapacitatea, prin lipsa de aviditate după viitor.

*

SAPTAMANILE DE AZI, trec accelerat. Pe lângă anumite semne pe cari nu le pricep sau nu vor să le priceapă. Nu ele însile, săptămânile, ca unitate de timp și ca spațiu spiritual. Ci noi, — unii dintre noi, — săptămânile noastre, așa cum le facem noi, așa cum le falsificăm și cum le forțăm noi să fie. Săptămânile silnite.

*

TREC PE LANGA NOI vremuri de factură uriașă. In fiecare zi, în fiecare oră, să simte un zdruncin jos la rădăcina lumii. Nici nu trece bine ceasul și semne mari, binevestitoare ori sumbre, sunt schițate în depărtarea înalturilor. Jos, sub noi, se frământă legi noi. Sus, undeva, peste viețile noastre efemere, se ivesc avertismente și se deslănțuie o furtună.

Plasați în centrul acestor sguduiri de temelii, nu vedem ori refuzăm zările de peste ceas. Nu auzim sau nu putem auzi, tropotul de dincolo de ore. Nu simțim ori, demult, demult, nu mai putem simți schimbările care se petrec, în săptămână, pentru hotarul timpului de dincolo de săptămâni.

*

MULȚI NU MAI CRED în transformări, în minuni. Lumea anchilozată în plăceri și tiranizată de sunetul banului, uită de toate. Rămân credințele în urmă. Bunătatea lui Dumnezeu, nesfârșită și necuprinsă de mintea oamenilor, a determinat creatura de lut să-I judece și să-I nesocotească ființa. A uitat lumea că exista undeva, peste om, peste spații și peste timp, un Dumnezeu în fața căruia suntem toți datori cu un răspuns. Răspuns mare, după gând și după fapte.

O, cum uită lumea aceasta, netrebnică și rea, că mâine, de pildă, e Duminică și trebue să ne judecăm stârvul nostru înainte de a fi judecat sufletul altora, — suflet străbătut de fiorul tot mai rar al credinței.

Peste câteva ceasuri vor bate clopotele de vecernie. E vremea să îngenunchiem. Și să ne rugăm. Ridicați din bine sau din durere. Pentru seara lui Dumnezeu.

Val. C. Șoimaru

Săptămâna cărții

De vreo câțiva ani, Românii noștrii nu știu ce să mai facă din sărbători și cu sărbătorile. Una erau sărbătorile create de bătrâni pentru a se pregăti — de pildă — pentru post, pentru rugăciune și pentru împărtășanie și cu totul altceva sunt sărbătorile înființate de noi, boerii dela orașe (din fericire, tot pentru noi), sărbători cari se aglomerează pe capul slujbașilor, suportate în același timp de elevi, transformați deodată în simple instrumente ale acestor sărbători oficiale.

Diferitele «zile» cum sunt: ziua copilului, ziua apelor, ziua Bucureștilor, ziua laptelui și acum, în sfârșit... ziua cărții, sunt stângace manifestări politice.

Insăși «ziua cărții», care de fapt este ziua negustorului, ziua tobelor, a vitrinelor dar în niciun caz a cărții, nu pentrucă n'am simțit-o noi, nu i-am văzut încă decât savoarea neliniștei unor cloșcari și băeților de prăvălie. Cum vedem noi această zi a cărții? Nu va interesa părerea noastră pe nimeni, cu toate că suntem siguri, este cu mult mai prețioasă decât socotelile didactice ale tuturor editorilor din Capitală. Noi o vedem mai frumoasă, mai fără vorbe și mai a cărții.

Este nevoe însă, pentru realizarea acestei sărbători, pentru ca să o facem o mare și adevărată sărbătoare, este nevoe zic, în primul rând de o carte, o singură carte mare, pe an.

Spre exemplu, anul acesta veți vedea cele câteva cărți mari ale anului vor lipsi din standurile expoziției. (Foarte prost).

Ziua cărții, sărbătoarea cărții să fie pregătită nu de autorități, nu prea au ce căuta autoritățile în treburile acestea, ci să fie pregătită de autori, de fiecare autor în parte, prin scrisul lui. Desigur nu Aderca, nu Bogza, nu Petre Belu și Haș Bonciu o vor pregăti. Ci adevăratul creator, adevăratul scriitor al neamului.

In America poate fi sărbătorită cartea prin Romanul foileton, în Franța pentru Corneille, în Germania pentru «Mein Kampf», în România?.. astăzi pentru libror.

Pentru noi această sărbătoare este o mare tristețe. Nu recunoaștem nicio osteneală, nicio intenție mare. Recunoaștem doar interese meschine până acum. Și înseamnează pentru public tot atât cât înseamnează pentru un cărturar ziua copilului și a laptelui.

Să nădăjduim într'un mare destin al cărții și să mai nădăjduim și în cuminția organizatorilor.

Altminteri piere cartea românească.

Gabriel Bălănescu

CITIȚI:

Crez de generație

de

VASILE MARIN

cu un cuvânt înainte de

Corneliu Zelea Codreanu

și o prefață de

NAE IONESCU

CALENDAR

SAMBATA, 15 MAI

ORT.: Cuviosul Pahomiu cel Mare (348).
CAT.: S-ta Sofia († 126).
SOARELE: răsare 4,52, apune 19,33.

In această zi, la anul 1848, Românii Ardeleni, proclamă revoluția cea mare contra ungurilor, pe Câmpia Libertății dela Blaj, cu Andrei Șaguna, Gh. Barițiu, Simion Barnuțiu, Craiul Iancu, etc.

Această revoluție ardeleană a fost un «fulger» în istoria neamului românesc luminând zorile viitorului.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Aida.
NAȚIONAL: Matineu: Surâzătoarea d-na Beudet; Seara: Vreau să trăesc.
REGINA MARIA: Fiu meu d. ministru; seara: Topaze.
COMEDIA: Absentu nemotivat; Ora «H»; Floarea de lămâiță.
VESEL: matineu și seara: Crai de tobă.
MODERN: Matineu și seara. 25 la.
LIGA CULTURALA: Matineu și seara: Fiul cel pierdut.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL și ROXY: Stan și Bran și Testamentul jurnal și Matchul de foot-ball România-Cehoslovacia, jurnal Paramount.
TRIANON: Pe scenă 3 Fratellini și filmul Sylvia Scarlett, jurnal Paramount.
ARO: In serviciul Franței, jurnal și complectare.
SCALA: Anne Marie și jurnal Paramount.
CARLTON: Istoria se scrie noaptea, jurnal nou
REGAL: Nick, Gentlemen detectiv și Jurnal Paramount.
SAVOY: Sirena și revista: Votați Savoy.
SELECT: Nu sunt timidă.
VOX: Dragoste sub arme, jurnal Fox și complectare Miki Mause în Africa
FEMINA: Mitsuko (Fiica Samuraiului)
ARPA: Copii de vânzare, jurnal și complectare.
PALAS BULEVARD: Agentul secret, jurnal și complectare.
CORSO: Cuceritorul Africei, jurnal și completare.
FORUM: Frontul invizibil și Nopți Parisiene.
DARLY: Dama cu Camelii și Marinella.
DOAMNEI (fost Manon): Infamia și Ultimul Mohican.
OMNIA: Frontul invizibil și Escadrila infernului.
CITY (B-dul Carol No 21): Moscova-Schanghai și Cavaleria ușoară
FRANKLIN: Dosdworth și Victoria.
MARNA: Dușmănie, Doamna consimte și trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MARCONI: Oameni noui, O noapte pe Dunăre, Jurnal și Trupa de reviste.
COTROCENI: Misiunea Brigăzii 41 și Un sărut fatal

abecedar

Amintirea este cea mai frumoasă podoabă a sufletului nostru. Amintirea ne ajută să recunoaștem trăind, virtuțile înaintașilor, pentruca să nu cădem în afara drumului croit de ei.

Bătând drumurile toate, vânturile adună surcele prin șanțuri și răspândesc peste câmpii praful. Doar pietrile și munții rămân tot neclintiți. Nici uraganele nu-l mișcă. Nu-i clintesc o clipă.

Cu spada dobori numai neadevărul. Deci spada se poate, de multe ori, întoarce împotriva celui ce o poartă nevrednic, celui ce o poartă în slujba celor potrivnice adevărului.

Pocăirea Prometeilor de lut

Mistica în genere, și cu atât mai puțin mistica naționalistă, nu poate fi prinsă în înțelesul său intim, fecund, de două tipuri de oameni, ambele fără Patrie și fără Dumnezeu: *evreii și democrații.*

Și unii și alții, abili exegeți ai materialismului istoric, ai pragmatismului metodizat din empirism, ai scientismului și intelectualismului claustrate în sugestia auto-divinizării, nu prind, nu antenează adâncile și suptilele efluvii ce pornesc din «devenire» interioară și care spațializate, miresmează, ca o respirație de pământ proaspăt, anticipativ, un anotimp istoric.

E suficient să răsfoiască câteva zile în șir, gazetele evreiești sau cu mentalitatea adecuată, dela noi din țară, ca și gazetele partidelor «democrate», perfect identice cu cele dintâi, și va vedea, pe deasupra atacurilor îndreptate împotriva curentului neomistic politic și moral, dela noi, manifestat, fie printr'o reinvigorire a creștinismului ortodox, fie printr'o vulcanizare a naționalismului integral, o incapacitate de înțelegere caracteristică și concludentă.

Să luăm, de o pildă, vigoarea noului naționalism. Când n'o socotesc ca o febră trecătoare, o iau, cel puțin pentru tribuna publică, drept o descoperire de la 1800 pe care «democrația» istorică a epuizat-o deja de mult de eficiență și conținut.

Situată astfel problema, dacă s'ar discuta serios, ar avea greutatea logicei lui Conu Leonida; neserios și diversibil cum se pune în realitate, prezintă numai ipocrizia ascuțită a judecății lui Solomon, care a speculat slăbiciunea, nu evidența, pentru determinarea unui adevăr.

Nu numai că neomisticismul din ideia națională nu este o «febră» trecătoare, dar apare, pentru cercetătorul imparțial ca o indicațiune a determinismului istoric.

Este adevărat că ideia națională, născută odată cu revoluția franceză, impusă de politica lui Talleyrand, pentru legitimarea acesteia în politica externă, s'a desvoltat — și acesta e un fel de a vorbi — până la războiul din 1914, pe marginea liberalismului și a democrației, influită de două mari curente, simtomatic unite și în războiul cel mare: al individualismului materialist și socialismului revoluționar. In materialismul acestora însă, ideia națională a fost, pentru primul curent, un prilej de imperialism, geografic sau economic, pentru al doilea, o piesă în jocul tactic al mișcărilor de răzvrătire.

Autodeterminismul wilsonian, în 1918, oricât de moral și de just în toată manifestarea sa, n'a făcut decât să falșifice jocul anumitei Europe, falșificare de care a profitat fără îndoială, curentele naționale, preexistente în plenitutidinea lor mistică, de aspirante în destin, în dedesuptul zonei politicului.

Astfel ideia națională în democrație și socialism, s'a prezentat scheletic când n'a fost chiar tactic, *nu ca o categorie de gândire și simțire, ca un sumum de însușiri dinamice, răzbufnite într'o formă de viață de plenitudine morală și spirituală etnică.*

Enciclopedismul secolului 18 pentru cultură, alături de liberalism și socialism, urmat de pozitivism, naturalism, realism și alte curente asemenea, pragmatismul său, care s'a oferit metodic să împlinească pe Dumnezeu în viața zilnică printr'o *filozofie a reușitei*, intelectualismul, cu turnul său de fildeș, care prin chiar această izolare acuze manifest incapacitatea unei sinteze în real, — toate ducând la alungarea moralei spirituale din gândire și orientare, au înlăturat și virtuțile moralei pure în care naționalismul prezenta entitatea sa distinctă, rotunjimea de forță sufletească de sine stătătoare.

Mai mult încă, datorită acestor curente, criza de conștiință manifestată deja — în anumite cercuri germane — pe la sfârșitul secolului 19, prin criza punctului de reper în orizontul viitor al gândirii — criză caracteristică omului fără morală și fără Dumnezeu specific ambianței materialiste — n'a făcut decât să accentueze până în 1914 cu acel «angoisse de la vie» o psihoză morbidă, determinantă pocăinței omului care a vrut să însușească Divinul. Discuția crititicistă interminabilă din școala filozofiei franceze pe temele: *«transcendent și imanent»* n'a făcut decât să ridiculizeze transcendentul pentru absolutul său metafizic, în parabola broscoiului care a cercat să-și mărească volumul.

Nu mai adaug că alături de această toată rătăcire intelectualistă, în formele liberaliste, democrate, etc., a crescut între timp, sub o față nedeterminată la început, o involburare reactivă de esență populară și mistică: *manifestările colective, ca determinări ale sufletului colectiv*, punând problema până aci refulate de «iluminați».

Psihologia de massă ca și sociologia organicistă s'au desvoltat în ultimul timp, pornite din această sușe.

Războiul din 1914-1918 care a constituit falimentul de fapt al materialismului și divinismului uman, și o autodecapitare în acelaș timp, după ce a torturat post-belic Europa, câtva timp cu acel «angoisse de l'avenir» a dus la scurt timp, la starea de azi: la scoborîrea trufiei materialiste din sideralul în care se modelase după geometria științei și a logicei, la pocăire; la scoborîrea pe pământ, pe pământul inimei unde sălășluește efluviile creiatoare ale societății noui, morala detestată, chemarea imanentului, isvoarele misticei spiritualiste.

Din punct de vedere al naționalismului inima a fost totdeauna un pământ al Patriei, al grupului etnic. Tot din această cauză naționalismul a fost și rămâne o însușire, o virtute, nu o rațiune. Și mistica care este și ea un atribut al inimei este astfel strâns legată de naționalism.

După falitul materialismului și al intelectualismului, naționalismul acesta cu aspectul său neomistic, are puterea singurului *credo* posibil, pentru viitor, dobândește valoarea unică, primordială, naturală, ca o poruncă pentru omul pocăit, al lui Dumnezeu.

Sever Carp

VIAŢA POLITICĂ

Campania împotriva d-lui Valer Pop şi a colaboratorilor săi

„O scrisoare pierdută“ Şi... o infamie a „Dreptăţii“

Se ştie că ziarele semite duc o campanie care nu se încurcă de niciun scrupul, împotriva d-lui Valer Pop şi a colaboratorilor d-sale.

Motivele sunt cunoscute, le-am priceput din primul moment şi n'am făcut nicio economie de spaţiu ca să le spunem cititorilor noştri în toată hidoasa lor realitate.

La ministerul de industrie se guvernează după un principiu hotărît naţional care alarmează toată presa iudeo-democrată şi ameninţă foarte serios huzurul aventurierilor care s'au pripăşit la noi.

Proectul de lege privitor la naţionalizarea industriilor — adică legea care promite să dea pâine şi Românilor, rupând puţin, sau chiar mult, din cozonacul cotidian al jidanului — a răspândit o adevărată panică printre magnaţii cu pistrui ai banului românesc, susţinuţi cum se ştie de toată presa lor consângeană.

S'a cerut demisia d-lui Valer Pop! Cum îşi premite un ministru al ţării acesteia să fie Român?!

Au plouat calomnii. S'au lansat, din oficine bine cunoscute, toate infamiile posibile — care fireşte că nu s'ar fi putut opri nici chiar la colaboratorii apropiaţi ai ministrului de industrie.

E RANDUL SECRETARULUI GENERAL

Printre aceştia, cel dintâi a fost luat în primire d. Tecău, energicul secretar general dela industrie a cărui corectitudine aproape habotnică este notorie. Omul acesta va trebui prin urmare lovit chiar în cinstea lui

D. VALER POP

— fiindcă numai astfel infamia va isbuti să fie pe măsura acelora cari o lansează. Secretarul general dela industrie va trebui jefuit astfel de singurul patrimoniu care-i e scump!

Scrisoarea pierdută...

Şi şantajul a fost ticluit după toate regulele cunoscute şi necunoscute încă, mai întâi şantajul scrisorii... S'a căutat într'adevăr mult; s'a căutat ceva împotriva d-lui Tecău. Nu s'a găsit nimic... Era desolant!

Dar iată că d. Tecău a primit o scrisoare — sau poate nici n'a primit-o! — după cum tot atât de bine e posibil ca un secretar general de minister să primească chiar mai multe scrisori decât una!

Scrisoarea aceasta însă era foarte gravă — sau cel puţin ar fi putut să fie.

Conceptul foarte abil făcut sau dictat, sau şoptit unui deputat — care se adresa d-lui Tecău — lasă să se strevadă o foarte misterioasă afacere. O afacere de altfel, la care nu se ştie de nicăieri, nu se vede dacă d. Tecău a consimţit sau avea să consimtă — dar, mă rog, o afacere! De aceea vă spun că lucrul e grav...

Complicat însă e numai acest amănunt de o formidabilă importanţă totuş, anume cum se face că scrisoarea destinată d-lui Tecău a ajuns în sertarul unui redactor al d-lui Virgil Madgearu!

Adică numai aşa, ca să nu fie nicio «afacere» în care d. Virgil Madgearu să nu fie şi el amestecat?...

Sau poate d. Tecău — din cine ştie ce... sadism afacerist! — a comunicat el însuş scrisoarea tocmai «Dreptăţii» ca s'o publice în fac-simile!

Fiindcă altă soluţie, un om cu capul pe umeri nu isbuteşte să vadă.

INFAMIA

Decât una singură totuş! Scrisoarea a fost dictată prin surprindere unui deputat — care, e drept, că ar fi putut să fie mai atent. Cel care a luat scrisoarea, era chiar unul din puritanii acoperiţi din redacţia d-lui Virgil Madgearu. Iar «afacerea» — dacă nu cumva se petrecea în planeta Marte — e sigur, după toate legile logicei, că bietul d. Tecău habar nu putea să aibă de ea.

El e vinovat, în definitiv, că i s'a adresat o scrisoare. Şi pentru asta e chiar necinstit!

Infamia semită a «Dreptăţii» nu mai are nevoe de adjective.

Stăpân şi rob

(Continuare din pag. I-a)

Căci nevrednicie este când te gândeşti să trăieşti de pe urma unei biruinţi. Ocară este pentru sufletul celor jertfiţi în luptă. O biruinţă nu se «exploatează», nu se jefueşte ca o pradă, ea nu constitue un capital biologic; — o biruinţă se desăvârşeşte, se continuă mereu, ea nu e decât verigă într'un lanţ de biruinţi. Noi în clipa în care am câştigat războiul, dimpotrivă, am început să-l pierdem înlăuntru, în sufletul întregii rumânii. Din stăpâni cum ne-am arătat, situaţia ne-am ajuns robi nouă înşine.

Această lipsă de continuitate în ascendenţa imperativului naţional se datorează la noi concepţiei liberale a naţiunii. Cum în structura socială şi politică a poporului nostru această concepţie nu poate reprezenta decât un stadiu final din evoluţia spirituală şi politică spre stânga a unui neam, toată viaţa noastră de Stat va trage de aci consecinţe. Şi anume consecinţa cea mai gravă: aceea de a se dezagrega înainte chiar de a se fi născut.

Franţa de pildă îşi poate îngădui luxul de a-şi simţi statul dezagregându-se în substanţa sa sub propriile-i picioare, pentru că formele sale au fost concepute chiar ea, pentru că această conştiinţă a formelor statale le poartă fiecare francez în conştiinţa sa cetăţenească. Fiecare francez poate spune asemenea despotului de ieri, «l'Etat c'est moi». El are acest drept pentru că el însuşi a creiat acum un veac şi jumătate acest Stat. De aceea şi e în viaţa lui cetăţenească atât de pretenţios, arogant, — şi chiar obraznic. Fiecare act public e un prilej de dispută pentru el, asupra lui el are un drept de proprietate personală.

Dar noi? Noi ce drept avem la Statul nostru? La un Stat pe care nu l-am creiat noi ci l-am luat deagata, fie hoţeşte, fie prosteşte, din atot mărinimia geniului statal franţuzesc?

Ce drept avem la un «Stat» care nu ne-a învăţat decât să ţipăm ca pruncul după lapte, să facem pungăşii şi... «societăţi anonime»?

Un Stat care nu trăeşte în sângele nostru nu poate decât să strice şi ce mai e bun în noi. Acesta-i adevărul. Un Stat, înainte de toate, trebue condus şi stăpânit. Nu Statul să te stăpânească şi să te conducă de mână ca pe un copil, ci tu să-l stăpâneşti, — să ştii să stăpâneşti pe cei de-un neam cu tine. Asta ţi se cere.

Iar ca să conduci: învaţă să te supui, în deplină credinţă, ideii politice a neamului tău, învaţă să te supui poruncii celor mai mari, mai vrednici decât tine, şi învaţă să porunceşti, treaz şi încordat în cât mai multă cuprindere, întru îndeplinirea rosturilor sortite.

Aşa vei câştiga voinţa marilor stăpâniri.

ŞTEFAN ION GHEORGHE

Se rup afişele electorale ale partidului „Totul pentru Ţară“

CONSTANŢA. — Pe lângă tristă faimă pe care şi-a făcut-o Constanţa de pe urma proastei gospodării a unui primar lipsit totalmente de spirit edilitar, o mai are şi pe aceia de a avea în fruntea chesturii un om fără nici un merit ,nici măcar pe acela de a fi intelectual, — un minuscul avocat, care în activitatea lui „avocăţească“ nu s'ar putea lăuda că a avut prea multe procese de susţinut.

Acest domn — îi spunem „domn“ numai din eufemism — pe nume Traian Antonescu a ajuns prin graţia partidului liberal chestor la Constanţa. Până în prezent a reuşit să dea dovada întregei sale nulităţi, a unui manechin împodobit cu titlul de chestor, de păstrător al „ordinei“ publice ,etc.

Pentru ca să facă ceva, pentru a-şi justifica prezenţa în fruntea chesturii şi pentru a fi pe placul primarului, Traian Antonescu s'a năpustit vijelios pe toate străzile oraşului şi a rupt afişele electorale ale partidului „Totul pentru Ţară“.

CUM S'A INTAMPLAT FAPTUL

Cu două zile înainte de alegerile comunale, legionarii din organizaţia locală, au lipit pe străzi afişele partidului „Totul pentru Ţară“. Vestea aceasta a turburat mintea şi sufletul manechinului Traian Antonescu, care amintindu-şi că e chestor a şi plecat însoţit de mai mulţi agenţi, să vâneze toate afişele, nemai lăsând nici unul nicăeri. A pătruns chiar în casele oamenilor de unde a smuls din fereastră afişul. Amintim de cismăria d-lui Trandafirescu Călin, care pe lângă afişele electorale ale liberalilor şi naţional-ţărăniştilor, îl avea şi pe acela al „Totului pentru Ţară“. Chestorul l-a rupt, lăsând pe celelalte în bună stare.

Iată cum un „reprezentant“ al ordinei şi forţei publice, care a depus jurământ de respectare şi aplicare a legilor; e cel dintâi care le calcă printr'un mârşav abuz.

Constant. Cărpinişanu

Propaganda „evreilor români“ peste hotare

— Cum ne fac de râs jidanii —

Nu ştiu cine se plângea zilele trecute într'o gazetă democrată, că România este lipsită complectamente de propagandă peste hotare.

Susţinea sărmanul democrat, că nu suntem cunoscuţi în străinătate, că viaţa, obiceiurile şi calităţile poporului nostru nu sunt deloc aduse la cunoştinţa, nici măcar a celor ce ne sunt binevoitori.

In adevăr, ne gândeam şi noi că lucrul acesta, trebuie neapărat îndreptat.

Şi, bunul Dumnezeu, ne-a venit din nou şi prompt în ajutor, ca de atâtea ori dealtfel. Căci, poporul ALES de el, şi-a luat asupra sa şi această grea misiune, servind cu vârf şi îndesat neamul românesc.

Doctorul Lupu, a declarat la Huşi la o întrunire de sinagogă, că, Dumnezeu s'a milostivit de noi şi ne-a dat în dar pe jidani).

Ne amintim de excrocul internaţional Zigu Leibovici dela Iaşi, care într'un moment dat cerea urmărit de vre-o 80 de poliţii europene, pentru asidua şi admirabila «propaganda românească», pe care o făcea prin băncile, restaurantele şi marile hoteluri de pe continent.

A mai înşira şi rostul listei de «propagandişti», e inutil. Ar insemna să reedităm o istorie, ce nu ne mai interesează.

Altceva avem intenţia să desvăluim azi, ticăloşia, reaua-credinţă specific judaică a presii zisă şi «democrată» dela noi.

Tânărul aventurier

Astfel o foaie semită dela Chişinău, ne informează, aşa zâmbăreţ despre nişte mici «aventuri», ale unui «român» din Iaşi cu numele aşa de specific românesc Cohn R. Herşcovici.

Amicul Herşcovici, ieşanul acesta propagandist peste hotare, fiind — «fire de aventurier» — spune ziarul, a cutreerat numeroase ţări şi a ajuns tocmai prin China şi Japonia. Aci după ce a făcut niţică «propagandă», a luat-o însă din loc, rămânând sărmana legaţie românească, cu «lămuririle necesare».

De aci cetăţeanul român Herşcovici a ajuns cu propagandă în America de Sud. Şi-a stabilit biroul central la Montevideo, unde cu un tupeu extraordinar s'a dat drept «diplomat român» şi a făcut în baza acestei cărţi de vizită, excrocherii ce întrec orice imaginaţie.

Desigur, că la aflarea acestor lovituri, pr sa fraţilor latini din Montevideo, a scris destul de detailat, despre «viaţa şi opera», (posibil romanţată) a acestui autentic român.

Şi astfel, propaganda românească, continuă cu asiduitate şi entuziasm în străinătate, iar presa cuşer dela noi o înregistrează hazliu şi o trece ca un fapt divers.

Doctorul Lupu poate fi mulţumit.

In adevăr jidanii sunt cei mai harnici propagandişti români în străinătate.

Dem. Şuţu

O precizare

In legătură cu numirea d-lui Constantin C. Flondor ca maestru al Curţii Regale, ni se precizează că aceasta nu s'a făcut« în locul» devenit vacant prin pensionarea d-lui ministru Stârcea.

Numirea s'a făcut cu totul independent, iar d. ministru Stârcea îşi păstrează la Curtea Regală calitatea pe care a avut-o şi până acum.

D. Vaida la Cercul de Studii al „Frontului Românesc“

Şedinţa Cercului de studii al «Frontului Românesc» care urma să aibă loc Joi 13 Mai şi la care trebuia să se discute Problema sănătăţii publice şi în special asistenţa copiilor şi la care urma să ia cuvântul mai mulţi medici fruntaşi ai organizaţiei, a fost amânată pentru 17 Mai la aceiaşi oră, de oarece d. dr. Alexandru Vaida-Voevod şi-a exprimat personal dorinţa de a participa la discuţie.

D. Gh. Brătianu şi alegerile comunale

D. Gh. Brătianu pleacă mâine în judeţul Ilfov, în vederea alegerilor dela 30 cor.

Accident de aviaţie

S'a prăbuşit un avion militar

Un avion militar «I. C. A. R.» aparţinând flotilei de aviaţie dela Pipera s'a prăbuşit între Miercurea Ciucului şi gara Petru-Rareş, eri 14 Mai a. c. ora 10 dimineaţa.

Observatorul sublocotenent aviator Perju Niculae a fost omorât. Pilotul, adjutantul Dumitru Constantin a fost rănit şi transportat la spital.

Comisia de anchetă din ministerul aerului şi marinei, compusă din căp. comandor ing. Tatu şi lt. comandor ing. Popp N., a plecat la locul accidentului pentru a determina cauzele.

Importanta întrevedere politică între d-nii Al. Vaida Voevod şi Gheorghe Brătianu

Odată cu sosirea d-lui Alex. Vaida Voevod în Capitală, a început să se pună în discuţie şi formula viitorului guvern.

D. GHEORGHE BRATIANU

In vederea acestui important eveniment de politică internă, conducătorul Frontului Românesc a avut o serie de semnificative întrevederi.

Din acestea se detaşează prin importanţa ei, întrevederea de eri după amiază, ţinută în cel mai strict secret, între d-nii Al. Vaida-Voevod şi Gheorghe Brătianu.

D. Gh. Brătianu a asigurat pe d. Vaida, că i se va da întregul sprijin pentru formarea cabinetului, atât din punct de vedere al colaborării în guvern, cât şi la formarea majorităţilor parlamentare.

De remarcat este faptul că acest acord nu este pentru opoziţie, ci pentru guvernare.

Cu această ocaziune s'a discutat un acord politic ce ar interveni între cei doi bărbaţi de stat, în vederea colaborării în viitorul guvern.

Cercurile politice comentează cu mult interes faptul şi dau ca sigur formarea unui guvern Vaida-Gh. Brătianu.

Prin acest important acord politic, s'a rezolvat problema succesiunii, îndepărtând pentru totdeauna formula internaţional-ţărănistă.

Congresul Federaţiei Femeilor profesioniste

Intre 15 şi 18 Iunie crt., se va ţine la Stokholm congresul Federaţiei Asociaţiilor Femeilor profesioniste din lumea întreagă, de sub preşedinţia lui Miss Madesin Phillips. La acest congres vor participa luând cuvântul, numai preşedintele diferitelor secţiuni. Se vor discuta printre alte chestiuni şi aceia de a se stăvili diferitele curente care tind la depărtarea femeii din calea progresului; felul în care femeia ar putea colabora mai util la desvoltarea civilizaţiei; şomajul femeii intelectuale, etc.

Alegeri comunale la Piteşti

PITEŞTI 15. — Mâine, 16 Mai, au loc în oraşul nostru alegeri comunale.

S'au depus următoarele cinci liste:

Lista nr. 1 — guvernul — în frunte cu d. Honoriu Bănescu.

Lista nr. 2 — Frontul Românesc — în frunte cu d. Petre Petrescu.

Lista nr. 3 — naţ. ţăr.: rad. ţăr.: soc.-dem. — în frunte cu d. Armand Călinescu.

Lista nr. 4 georgiştii şi lista nr. 5 — naţ. creştinii.

Lupta se dă între Frontul Românesc şi cartelul aşa zisului «front popular» — încheiat de d. Armand Călinescu, care se bucură de sprijinul celor câteva sute de jidani din oraş.

Cum trebue să se facă revizuirea străinilor la Constanţa

Să nu se mai acorde noui prelungiri de şedere în ţară

CONSTANŢA, 14. — Peste câteva zile va începe în localitate, de o comisiune anume alcătuită, revizuirea tuturor străinilor cu paşaport. Ţinem să atragem atenţiunea din vreme acestei comisiuni că trebuie să dea o mare importanţă acestei revizuiri, întrucât numărul paşaportarilor e prea mare şi majoritatea din ei sunt în neregulă cu actele. Nu îndeplinesc condiţiunile prevăzute de lege, în baza căreia aceştia să-şi poată exercita meseria. Să se ţină seamă că cei aproximativ patru mii de străini înlocuesc tot atâţia români, cari sunt şomeri şi duc o viaţă de mizerie şi foame pentru că străinii le-au luat locul.

Sunt la Constanţa o mulţime de întreprinderi ale căror patroni sunt paşaportari, cu personal străin, contravenienţi atât la legea protecţiunii muncii naţionale cât şi la legea meseriilor, neîndeplinind condiţiunile cerute unor patroni, neavând cartea de meşter pe baza căreia să aibă dreptul a avea o întreprindere cu peste 10 lucrători. In situaţia aceasta sunt foarte mulţi străini şi nu ştim pentru ce au fost şi sunt încă toleraţi.

Toate revizuirile ce s'au făcut de câţiva ani încoace, au fost prea tolerante. S'a abuzat chiar de această toleranţă, lovind în însăşi interesele atâtor români, cari se văd îndepărtaţi de către toţi veneticii pripăşiţi în localitate, şi pe cari, se pare, că aceste comisiuni, i-a prea luat în braţe.

Este perfect de bine cunoscut, şi putem da chiar cazuri, că după ce aceşti paşaportari au realizat averi la noi în ţară pleacă de unde au venit, şi ca drept mulţumire apoi ne înjură, spunând despre România că e o ţară de sperţari.

Toleranţei de până eri trebue să i se pună capăt. Comisiunile de revizuire a străinilor să fie controlate cu severitate şi orice abatere sau îngăduinţă să fie pedepsită aspru. In felul acesta Constanţa se va putea scăpa de un număr destul de mare de paşaportari.

Nu vom îngădui nici un fel de «slăbiciune» din partea comisiunei însărcinată cu facerea revizuirei străinilor în localitate. Ştim cu ce preţ se pot compromite unii oameni. Aceasta nu o vom putea tolera. De aceia vom urmări în deaproape mersul acestor lucrări.

Ştim îndeajuns de multe lucruri pentru a nu spune la timp potrivit adevărurile.

C. O.

Comemorarea centenarului naşterei lui Ion Creangă

Cercul Ieşenilor din Bucureşti va comemora Duminică 30 Mai a. c., ora 11 dimineaţa în sala Ateneului Român, pe nemuritorul povestitor moldovean Ion Creangă, cu prilejul centenarului naşterei sale.

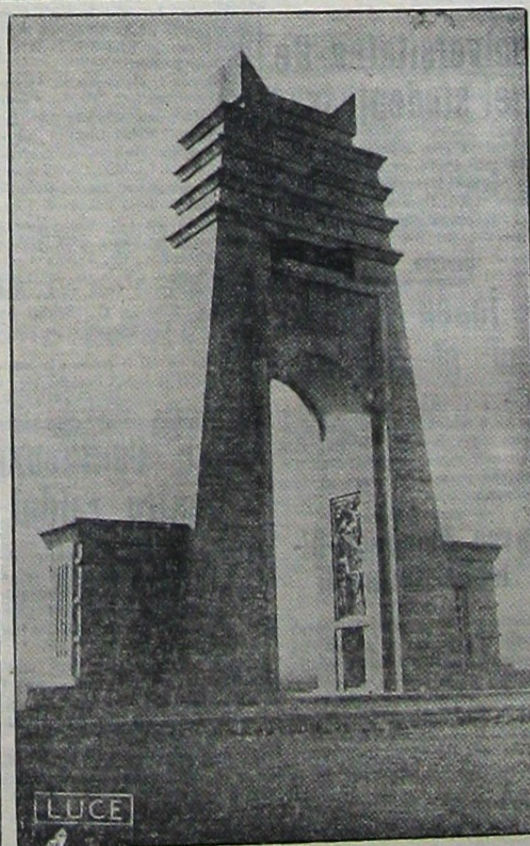
Vor cuvânta la această festivitate, Vor cuvânta la această festivitate, preamărind pe cel mai popular şi mai iubit scriitor al Neamului, reprezentanţii: Academiei Române, Ministerului educaţiei naţionale, Universităţii Bucureşti, Societăţii Scriitorilor Români, Ligei Culturale, Asociaţiei «Prietenii Universităţii» din Iaşi, etc.

In numele ultimilor junimişti a fost invitat să vorbească d. A. C. Cuza. Va participa şi o delegaţie de săteni din satul de naştere al scriitorului: Humuleştii. Se va organiza cu acest prilej, în rotonda Ateneului, o expoziţie cuprinzând: cărţi, stampe, şi fotografii; diferite amintiri în legătură cu viaţa şi opera marelui scriitor.

D. Al. Donescu, primarul general al Capitalei, a făgăduit reconstituirea în cadrul Lunei Bucureştiului a celor două căsuţe unde şi-a trăit viaţa scriitorul: acea din satul Humuleşti-Neamţ şi Bojdeuca din Ţicăul Iaşului.

Comitetul Cercului Ieşenilor a intervenit la Direcţia Teatrului Naţional din Bucureşti, pentru a se reprezenta, cu acest prilej, piesa: «Harap-Alb». Asemeni s'a intervenit la societatea de Radio pentru ca d. profesor Ion Simionescu, membru în comitetul Cercului Ieşenilor să vorbească despre opera lui Creangă.

Intelectualitatea Capitalei suntem siguri că se va asocia la iniţiativa Cercului Ieşenilor.

Realizări fasciste în Africa. Arcul de triumf din Cirenaica pe şoseaua Via Bengasai.

Poveste didactică

(Continuare din pag. I-a)

era el al doilea pe clasă, elev bun silitor, — dar dacă avea idei! Şi ideile sunt totdeauna periculoase mai al dacă ai între profesori caraghioşi Forgaci şi M. Soroceanu... Ovidiu Găină, deci, a fost eliminat pe timp un an dela toate liceele din România

Apreciaţi sadismul belferimii. ...elev în pragul vieţii adevărate, scos din rândurile conşcolarilor şi lăsat să piardă un an pentrucă n'a găsit de cuviinţă să-şi pervertească sufletul cloaca educativă a cuplului Forgaci M. Soroceanu! Oh, crudul rafinam al belferimii! Ştiţi cum a motivat eliminarea pe un an? Ascultaţi: «...titudine ireverenţioasă faţă de un profesor...», când la anchetă s'a dovedit Ovidiu Găină a fost în totdeauna vinncios faţă de dascălii săi, când ei se numesc Forgaci şi M. Soroceanu!

Tot la liceul «Dragoş-Vodă», acum ani, câţiva elevi hebrei au fost prinşi, noaptea, în şedinţă comun Care le-a fost, credeţi, pedeapsa biată eliminare de trei zile!

Mircea Streinu

SPORT

Rânduri întârziate pentru un prieten

De multă vreme doresc să scriu rândurile de față. Și am stat mult la gânduri până m'am hotărât să le aștern pe hârtie, fiindcă de obiceiu mă ocup în scrisul meu zilnic mai mult de chestiuni care interesează colectivități, oricât ar fi acestea de restrânse.

Pe deasupra mi-am impus sarcina destul de grea de a scrie despre un prieten pe care îl apreciez nu numai ca jucător de football. M'am hotărât să-i apăr o cauza căreia nici eu nu i-aș da importanță dacă nu s'ar integra complet în politica de batjocorire și depreciere a tot ce este românesc, pe care și-a însușit-o o anumită presă, chiar sportivă.

Este vorba de Lazăr Sfera pe care presa cu perciuni îl «persecută» amarnic dela o vreme încoace.

Pesemne perciunii sfrijiți sau obezi au aflat că Sfera nu-i prea are la inimă. Sau, poate, au auzit ceva mai mult. Treaba lor. Vor mai auzi ei multe și se vor mira de mai multe. Și tot treaba lor va fi.

Dar acolo unde nu mai este treaba lor, adică unde nu mai au dreptul să reacționeze cum îi taie mintea sau veninul lor ancestral, este felul în care înțeleg să ia poziție. Nu fiindcă l-ar supăra pe Sfera, sau pe altul în situația lui, toate monstruozitățile emanate de craniile cu profil de oac. Nu. Un sportiv adevărat, așa cum este prietenul meu Sfera, nu se uită în ziare ca să afle cum a jucat în ajun și nici nu capătă indigestii dacă un cretin ca Lery sau altul își dovedește singur, prin tot ce scrie, că este un prost iremediabil sau că habar n'are de football.

Nu ne interesează deci ce crede Sfera despre toți apașii aceștia de presă cari scriu despre el că joacă prost tocmai când este cel mai bun de pe teren. (Lery a scris că Sfera în matchul cu First-Viena, când a fost cel mai bun din 22, a privat Venusul «prin bâlbâelile sale» de o victorie)

Dar toată această chestiune ne interesează din alt punct de vedere. Ea pune în adevărata ei lumină lipsa de bună credință cu care anumita presă înțelege să-și informeze cititorii, până una, alta, încă în bună parte români de sânge.

Iar cazul de față ilustrează fără șovăire atitudinea dușmănoasă pe care presa aceasta străină de tot ce e românesc o ia față de sforțările atât de românești ale Venusului, care, chiar dacă fac unele greșeli, rămâne nestrămutat pe linia naționalismului intransigent.

Scriem aceste rânduri cu tot calmul pe care ni-l dă credința nealterată în steaua strălucitoare de mâine a neamului românesc.

Și dacă ne întunecăm câteva minute gândul și încruntăm hârtia cu cele de mai sus, o facem ca simplu cronicar, pentruca la ziua judecății să nu lipsească nici-o filă din letopisețul infamiilor.

Iar pe Sfera îl felicităm că este înjurat de lichele.

VIRGIL POPESCU

Dreptate pentru Gloria

Este cunoscută nedreptatea pe care F. R. F. A. a făcut-o GLORIEI din Arad, furându-i la masa verde două puncte în favoarea Chinezului, pe care îl învinsese cavalerește, pe teren, cu scorul concludent de 4-2.

Punctele Gloriei au fost furate pe motiv că nu-și plătise taxele federale.

Astăzi Gloria poate dovedi că la data jocului său cu Chinezul își achitase prin cec poștal toate datoriile către F. R. F. A. Dealtfel acelaș lucru l-a arătat și în Forul federal, instanța care i-a smuls tâlhărește punctele.

Este o datorie de onoare și românească și sportivă ca forul de apel să facă dreptate Gloriei, care prin perderea celor două puncte este amenințată cu retrogradarea. Și chiar fără aceste considerente, dreptatea trebue făcută.

Dealtfel nu trebue să se uite că Gloria este una dintre cele mai merituoase grupări românești din Ardeal, care, prin lovitura primită, întristează pe toți aceia cari simt românește în sport.

Cerem dreptate pentru Gloria! Pentru Aradul românesc! Pentru sportul românesc!

Azi după amiază pe arena Venus: Victoria-Ujpest

Turneul internațional al echipei ungare Ujpest la București începe azi prin întâlnirea cu merituoasa formație a clubului Victoria din Cluj.

De remarcat că mănăşturenii joacă pentru prima oară un match cu o echipă streină în Capitală. După o serie de succese răsunătoare în campionat, tânăra echipă românească transilvăneană, a înregistrat în ultimul timp două rezultate slabe, ceeace dovedește că băieții sunt ieșiți din formă, sau prea tineri, sunt epuizați de eforturile depuse până acum. Noi dorim Victoriștilor, să se comporte cât mai bine, le-o cerem, fiindcă am vrea să se afirme încă odată elementul național, într'un domeniu unde a fi minoritar, ai cartea de vizită pentru deschiderea tuturor posibilităților.

Victoria va juca în formația:

Munteanu II; Felecan I, Cociuban I; Nistor, Pop V., Pop II; Căpușan, Felecan II, Cociuban II, Santai și Cornea.

UJPEST: Hori, Joos, Futo, Szalai, Sucs, Seres; Toth, Zsengller, Kallai, Pusztai, Cocis.

Mâine la Cluj: Universitatea-Reprezentativa Ungariei studențească

La Cluj va avea loc mâine și poimâine un turneu al echipei naționale universitare din Ungaria.

Mâine, echipa studenților unguri va juca cu Universitatea.

Luni va juca reprezentativa Universității locale, care va fi întărită cu jucătorii Duce, Drăgan, Gică, Popescu și Titi Dumitrescu, dela Sportul Studențesc din București.

Divizia Națională A

Trei matchuri se joacă mâine; la Timișoara, Arad și Oradea

Mâine se dispută în cadrul campionatului diviziei naționale A, trei partide. Privite prin prisma interesului, aceste matchuri au o deosebită importanță pentru clasament, fiindcă joacă o parte din echipele fruntașe și fiecare va ține să-și consolideze locul dacă nu să avanseze.

Sarcina cea mai grea o are Venus, care jucând la Timișoara va trebui să învingă neapărat Ripensia. Cu o victorie obținută la Timișoara, Venus nu mai poate fi amenințat la titlu.

Jocul va fi foarte strâns și dacă Tică Iliescu, va fi cu adevărat efectiv, în cel mai rău caz pentru Venus, vedem match nul.

La Arad, Gloria primește vizita Juventusului. Și aci va fi o luptă din cele mai îndârjite, căci ambele echipe trebue să se străduiască să obțină victoria fiind deopotrivă amenințate de eventualitatea locului ultim al clasamentului, și deci retrogradarea.

Unirea Tricolor a plecat la Oradea cu o echipă nouă, în care a introdus cinci juniori. Oorenii sunt o victimă sigură a C.A.O-ului. Totuși, s'ar putea ca juniorii să facă o minune.

Cursa București-Oltenița-București

Secția ciclistă a grupării corporative ASPIM își începe activitatea Duminică 16 crt. prin organizarea unei curse rutiere pe distanța București-Oltenița-București.

Cursa este deschisă începătorilor amatorilor și independenților posesori ai unei licențe eliberată de federația ciclistă și aleargă pe echipe de 3—5 oameni, numai primii trei contând în clasament.

Se pot înscrie mai multe echipe ale aceluiaș club.

Carnet

Jucătorul român-macedonean T. Befa, a căpătat dezlegare dela federația greacă de football, astfel că dacei înainte va putea activa la Venus.

*

Azi și mâine are loc la Timișoara un concurs de scrimă între selecționatele de trăgători din Ardeal și Banat.

*

Aseară Comisia superioară de apel a ținut ședință sub președinția d-lui Longhin, fiind prezenți d-nii Reuss, Păduraru și Schileru.

S'au luat următoarele hotărîri:

— APELUL clubului D. V. A. în legătură cu jocul din 23 Aprilie disputat cu Macabi, se amână pentru data de 22 Mai.

— SE ADMITE apelul făcut de Duig, relativ la suspendarea jucătorului Weiss și se reduce suspendarea la 15 zile amendându-se în acelaș timp gruparea Tricolor cu lei 500 pentru dezordine.

— SE RESPINGE, ca nefondată, contestația grupării Mureșul făcută împotriva jocului din 4 Aprilie cu Rovine Grivița.

— APELUL Gloria—Crișana a fost amânat la 22 Mai.

Atletism

Azi începe disputarea Cupei Iconomu

Liga de atletism Muntenia va organiza astăzi și mâine pe stadionul municipal al sect. I Galben, de pe șos. Ștefan cel Mare, concursurile pentru Cupa George Iconomu.

Prima zi a acestui concurs cu handicapuri, se va disputa astăzi, începând dela ora 15.

Programul prevede următoarele probe:

100 m. serii; 1.000 m.; 100 m. sferturi de finală; 3.000 m.; 100 m. semifinală; săritura în înălțime, aruncarea discului; 100 m. finală și 50 m. copii.

Rezultatele din trecut

Gloria—Juventus 1—2, 2—2, 2—0, 2—1, 2—1.

Ripensia—Venus 4—1, 0—1, 2—5, 6—3, 2—0.

C. A. O. — Unirea Tricolor 2—1, 2—3, 4—3, 4—1, 1—3

Rezultatele sunt în ordinea 1934—35, 35—36, 36—37.

Convocare

«Victoria» Soc. Poli-Sportivă Română, convoacă pentru Duminică 16 crt., ora 7.30 a.m. pe terenul U. F. R. S. pe următorii jucători:

Marinescu I, Marinescu II, Vienescu Elefterie, Petrescu C. Ioan, Ion Cârstea, Milică Marinescu, Miu Gheorghe, Păunescu Victor, Weber Dumitru, Costică Maxim, Gogu Vlădescu, Alexandrescu D-tru, Ganea Ioachim, Titus Ianculescu, Ion Ianculescu, Zaman Gheorghe, Gnat Ion, Tudorică Rădulescu, Topaly Ioachim, Russu Gheorghe, Gheorghe Tachievici, Dumitrescu Ioan, Văduvoianu Alexandru, Sile, Petroianu Traian, Persunaru, Constantin, Iorgulescu, Dumitrescu Ghiță, Vișan Ștefan, Hiohi Dumitru, Mihăescu C., Bărdici Ion, Dumitrescu Gheorghe, precum și toți începătorii.

Cei cari nu vor fi prezenți la ora fixată, vor fi pedepsiți conform regulamentului.

OLIO SASSO

UNTDELEMN EXTRAS NUMAI DIN MASLINE

O încercare de mituire la Casa Centrală

Un furnizor de instrumente medicale încercând să mituiască pe un funcționar al acestei case, pentru a obține un referat favorabil a înștiințat organele de conducere care a dispus cercetarea cazului întâmplat.

Cunoscând intransigența d-lor : I. Hașnoș director și dr. G. Enescu medic șef, sperăm că vor lua toate măsurile ca furnizorul respectiv să-și primească pedeapsa cuvenită.

Sfințirea bisericii „Sf. Nicolae" din Slatina

Duminecă 23 Maiu crt, va avea loc târnosirea bisericii «Sfântul Nicolae» din Slatina, jud. Olt.

Acest sfânt lăcaș a fost bombardat în timpul răsboiului și fiind impropriu serviciului religios a fost restaurat, grație poporenilor din Slatina și prin străduința S.S. Stănescu, preotul parohiei.

Serviciul sfințirei se va oficia de P. S. Grigore Leu, episcopul Argeșului înconjurat de Clerul Sf. Episcopii.

Manoperile criminale ale iredentismului iudeo-maghiar

Serviciul de control al cinematografelor nu-și poate îndeplini menirea și nu e în stare să pună o stavilă propagandei sedițioase prin film, din cauză că a fost căptușit cu agenți electorali incompetenți și incapabili

Am arătat în numărul nostru de eri, repetând un adevăr mai de mult cunoscut, că cei mai primejdioși spioni și iredentiști din Ardeal nu sunt ungurii ci ovreii. Și am stăruit mai cu osebire asupra faptului că printre alte mijloace periculoase de propagandă, jidanii în chestiune, în frunte cu indivizii STEIN și SONENFELD, întrebuințează filmul pornografic, cu tendințe comuniste și iredentiste.

In fine, am atras în chip stăruitor atențiunea asupra circumstanței grave că filmele acestea, cari se distribue de predilecție în micile orașe din Ardeal, unele nu sunt cenzurate de loc, FIIND PREVĂZUTE CU ETICHETE DE ALE CENZUREI FALSIFICATE, iar altele, deși cenzurate prin anul 1933, astăzi sunt prohibite la reprezentare în baza unor dispozițiuni legale intervenite ulterior.

CUM DE E POSIBIL?

Iudele iredentiste STEIN și SONENFELD, împreună cu infamii lor complici de prin Ardeal și de pe la București, lucrează în felul acesta de mai bine de doui ani. Iar ceea ce este în adevăr uluitor, este că NIMENI NU-I STINGHEREȘTE IN ACEASTA ACTIVITATE DAUNATOARE SIGURANȚEI ȘI PRESTIGIULUI STATULUI, deși statul își face datoria și întreține cu bani grei, organele necesare de control. Ceea ce înseamnă că în speță nu statul e vinovat ci aceste organe de control inexistente în fapt și ființând numai ca niște modele perfecte de incapacitate și de incurie.

IN IPOSTAZA DE PREDICATOR ȘI AGENTUL ELECTORAL IN ACEEA DE CENZOR

De ce totuși acest serviciu nu își poate îndeplini măcar în parte funcțiunea pentru care a fost creiat? Pentru simplul fapt — ne răspund oamenii competenți — că acolo au fost detașați tot felul de sinecuriști, de agenți electorali și de biurocrați stupizi lipsiți de orice competență și tragere de inimă, cari în loc să se gândească la interesele statului, cari pentru ei sunt mai mult decât inexistente, se canonesc cu rezolvarea problemelor celor mai importante puse de filosofia sportului.

Aci ne simțim obligați să adăugăm că puținii funcționari de carieră cari au și competența și energia necesară spre a pune capăt acestui scandal și cari se găsesc în Minister, sunt ținuți departe de acest serviciu și repartizați în așa fel, ca să nu poată fi de nici un folos.

Iată prin urmare cine sabotează interesele de viață ale neamului și de unde pornește acest sabotagiu.

CE E CU AMENDA DE 16 MILIOANE?

Drept încheere pe ziua de azi, am vrea să știm numai atât: ce s'a făcut cu amenda de 16 milioane lei aplicată firmei iudeo-iredentiste METRO - FILM? *De ce n'a fost ea încasată nici până în ziua de azi? Și cu ce titlu a încasat un anume* Hirsch *suma de 900.000 lei de la sus numita firmă? Ar putea răspunde tuturor acestor întrebări mutul de la manutanță?*

ADRIAN BALTAG

Uniunea Camerelor agricole în ajutorul sinistraților din com. Boldu (R.-Sărat)

D. C. Sescioreanu, președintele Uniunii Camerelor de agricultură, pentru a veni în ajutorul sinistraților din com. Boldu jud. R.-Sărat, a luat inițiativa colectării unui fond comun al Camerelor agricole județene și al Uniunii Camerelor de agricultură.

D-sa a trimes — în acest scop — o adresă tuturor președinților Camerelor agricole cărora le recomandă să subscrie pentru refacerea gospodăriilor sinistraților din acest sat.

Uniunea Camerelor de agricultură a subscris suma de 10.000 lei.

Prin „Luna Bucureștilor" la înviorare economică a Capitalei

Trenurile aduc zilnic mii de vizitatori din toate unghiurile țării, veniți să vadă aspectul nou al Capitalei, care an de an își schimbă înfățișarea, prilejuind în timpul Lunei Bucureștilor să-și arăte noua investmântare pe care i-o durează actualul primar general al Capitalei.

Și în acest an «Luna Bucureștilor» asigură, comerțului, industriei și întregei vieți economice a Capitalei o lună de înviorare.

Avantagiile pe care primăria Capitalei le dă vizitatorilor din provincie prin reducerea importantă pe C. F. R., prin reducerile la restaurante și hoteluri, îngădue acelor ce vin din provincie să aibă facilități de deplasare, pentru a-și putea încheia cumpărăturile în condițiuni mai eftine și mai bune.

Sunt de abea șase zile de când s'a deschis expoziția «Lunei Bucureștilor» și afluența crescândă a vizitatorilor străini a dat un aspect nou vieței economice din Capitală.

Un puls de intensă activitate, de continue tranzacții se remarcă în viața comercială și industrială. Aceeași înviorare se vădește și pe alte tărâmuri.

Inviorarea vieței economice din Capitală dă posibilități contribuabililor să-și achite cu mai multă ușurință dările către stat și comună.

Este și aceasta un fenomen înviorător al «Lunei Bucureștilor».

Pentru localnici «Luna Bucureștilor» oferă un câmp de distracții plăcute și pilduitoare.

Brâul de verdeață și de apă cu care a fost înzestrată Capitala aduce bucureștenilor un prilej de desfătare și de mulțumire sufletească.

«Luna Bucureștilor» cu expoziția din incinta sa și cu posibilitățile de agrement pe care le oferă lacurile asanate, este luna petrecerilor, este ocaziunea pe care o dau gospodarii Capitalei cetățenilor săi de a-și cunoaște și iubi orașul.

In atenția ministerului de interne

— O tentativă specifică mentalității iudaice —

Adevărat este, că prin cinematograf se poate face o frumoasă propagandă națională dar și mai adevărat este că această propagandă poate aduce rezultate de o cu totul altă natură, mai ales atunci când cei poftiți să facă «film românesc» sunt jidani-unguri, dela technician, până la balabustă...

Cazul «producătorului» (?) Emanoil Berger, are deci, un scop care ne poate aduce amarnice constatări, cari se vor resfrânge dureros asupra țării noastre.

Personalitatea acestui haham ar trebui să dea de bănuit siguranței statului.

Deși «pumuntean» Emanoil Berger n'are o situație militară precisă face în schimb, foarte dese vizite la Budapesta, pentru numai Dumnezue știe, ce scopuri.

Noi, totuși bănuim.

Emanoil Berger, a pus la cale realizarea unui film «românesc», care, dela finanțator, technician și până la ultima figurantă; sunt de proveniență de import dela Budapesta.

N'ar fi oare, o rușinoasă palmă peste obrazul acestui neam, dacă o balabustă revizionistă dela mahalaua Pestei, ar purta românescul nostru costum, într'un film care nu ne-ar produce decât scârbă?

Cerem așa dar, și așteptăm, dacă nu arestarea jidanului revizionist Berger, interzicerea acestei lucrări.

Bâzu Cantacuzino s'a antrenat pentru raidul în jurul lumii

Lumea românească cunoaște intenția lui Bâzu Cantacuzino, de a încerca un raid în jurul pământului. Pentru acest mare efort, desigur trebuește o lungă pregătire tecnică și științifică.

Avionul «Typhon» cu care emeritul aviator va întreprinde această cursă, a fost fabricat special și pilotul român, a făcut cu el mai multe sboruri de încercare.

Ca să-și poată verifica aparatul, cu toate instalațiile necesare unui asemenea sbor, d. Bâzu Cantacuzino urma să facă un raid Londra-Capetown.

Bine pus la punct cu antrenament asul român și-a luat sborul spre Africa de Sud. In acest raid, d-sa urma să verifice întreaga instalație a avionului. Sborul a fost plin de peripeții. In Alger a trebuit să aterizeze din cauza unui scurt circuit al instalațiilor electrice.

Din această cauză, a abandonat proectul, întorcându-se în Franța.

Astăzi avionul se află în uzinele de origină, pentru schimbarea între gii instalații de bord.

In momentul când această schimbare va fi gata — și se va întâmpla în câteva zile — d. Bâzu Cantacuzino, va pleca din nou în Franța, pentru a continua sborurile de încercare și de antrenament.

Intrunirea „Frontului funcționarilor particulari Români"

Aseară a avut loc întrunirea «Frontului funcționarilor particulari românicreștini», sub președinția d-lui D. Mociornița, mare industriaș. In sala arhiplină, într'o atmosferă de curat românism, manifestația «Frontului funcționarilor români» n'a fost numai un protest, de drepte revendicări profesionale ci, trebuie s'o sublinem, — un popas la altarul neamului.

Printre vorbitori menționăm pe d. Petre Curiță, care luând cuvântul cu o parabolă, a vorbit cu multă însuflețire. D. Gh. Dobrescu s'a ocupat mai ales de legea repausului Duminical, veștejind atitudinea autorităților administrative care nu-și îndeplinesc rolul de reprimarea încălcătorilor repauzului duminical.

Insfârșit, pe lângă alte chestiuni la ordinea de zi, a cerut modificarea legii inspecției muncii.

D. Const Lăzărescu în cuvântul introductiv arată că frontul funcționarilor particulari români, care acum doi ani se afla la o mare răscruce, gata să se arunce în brațele comunismului distrugător de neam și credință, a știut ca prin gândul și priceperea conducătorilor să meargă pe drumul cel adevărat, al muncii constructive.

Vorbind apoi despre legea primatului muncii românești, a cerut că dacă nu sută la sută, dar să se legifereze proporționalitatea în toate ramurile de activitate economică.

S'a ocupat apoi de modificarea legii inspecției muncii, aplicarea repausului Duminical, pentru o casă de retragere a funcționarilor români bătrâni terminând cu un apel către d. D. Mociornița întru sprijinirea acestui deziderat.

D. Gh. Cristescu, cu mult avânt și energie a vorbit în chestia dărâmării Bazacei și despăgubirile acordate jidovilor. A cerut legiferarea ajutorului de șomaj, plata preavizelor în bani, pentru o modificare a contractelor de muncă, etc.

Ridicând un energic protest pentru scoaterea Casei Asig. București de sub tutela politicianismului, dându-i o completă autonomie și împuternicirea consilierilor aleși în secția funcționarilor particulari ai Camerei de muncă de a dresa procese de contravenție la legea repausului duminical.

D. Constantinidi s'a ocupat mai cu osebire de legea pentru protecția muncii naționale, aducând elogii d-lui ministru Valer Pop. Și făcând o expunere de ansamblu asupra tuturor chestiunilor care interesează pe toți funcționarii particulari români a încheiat cu un apel ca toți funcționarii particulari români să se îndrepte spre credința creștină, încolonându-se în marșul naționalismului.

D. MOCIORNIȚA, care a dat îndrumări și sfaturi prețioase tuturor funcționarilor particulari, cerând pentru funcționarii particulari o pregătire profesională, intelectuală și morală superioară.

A scos în relief educarea funcționarilor particulari, de care trebue să se ocupe organizația. Funcționarul particular trebuie să știe să întrebuințeze timpul liber. D. D. Mociorniță a încheiat printr'un apel de solidaritate pentru cucerirea economiei naționale.

INFORMAȚIUNI

Mâine, Duminică 16 crt., vor conferenția la Frăția Misionară «PATRIARHUL-MIRON»: Pr. prof. Econ. Paraschiv Dumitrescu, pr. prof. D-tru Popescu, d-nii: Ioan Marcoșanu, Emanoil Petrescu și Rădulescu Nicolae. După ședință va urma procesiunea obișnuită. Ședința se începe la ora 3 jum. p. m. în pavilionul »Regal» din Parcul Carol (Expoziție).

Eri dimineață s'a ținut la ministerul comunicațiilor o conferință prezidată de d. ministru Richard Franasovici, la care au luat parte: d. ministru Contescu, delegatul României în Comisiunea Europeană a Dunării, d. ing. Traian Pârvu, secretarul general al ministerului comunicațiilor, și d. ing. I. Vardala, directorul general al porturilor, conferință la care s'a discutat despre atitudinea și demersurile ce urmează a se face în sesiunea actuală a C. E. D. pentru urgentarea lucrărilor impuse de situația dela gurile Dunării.

La Iași a încetat din viață legionarul Const. Petrovici, în urma unei complicații a reumatismului căpătat în închisorile pe unde a trecut.

Astăzi orele 16 încep în Aula Fundației Carol I cursurile Centrului de pregătire technică profesională administrativă pentru audienții Secției III-a seria I. Cursurile vor dura până la 15 Iunie a. c.

Societatea studenților în educație fizică, anunță d-rele și d-nii studenți dela Facultățile din București, că începând de Luni 17 Mai a. c. se vor continua în sala Academiei Naționale de Educație Fizică, șezătorile de dansuri naționale, în fiecare Luni, orele 20.

Cercul de Recrutare București aduce la cunoștința tuturor tinerilor născuți în București în anul 1916 clasa 1938 din sectorul I, II și III cari din diferite motive nu s'au prezentat în fața consiliului de recrutare al cl. 1933 pentru a recruta, să se prezinte în fiecare zi la consiliul de recrutare care funcționează în localul circumscripției 36 de poliție, str. Carol Knappe No. 54, până la data de 25 Mai 1937, pentru a recruta.

Toți vor avea și adeverințe dela instrucția premilitară.

Cei ce nu se vor prezenta, vor fi recrutați în absență și vor suferi rigorile legii.

Societatea Studenților în Medicină din București, anunță membrii ei, prietenii și cunoscuții și-i roagă să ia parte la parastasul de șase săptămâni a regretatului ei avocat

ȘTEFAN I. MACRI

doctor în drept

care se va oficia Duminică, 16 Mai a. c. orele 11 a. m. la Biserica Sf. Ilie Gorgani, lângă liceul Gh. Lazăr.

Ședința comisiei interimare a prefecturii județului Ilfov

Ieri a avut loc, la ora 10 a. m., ședința comisiei interimare a prefecturii jud. Ilfov, sub președinția d-lui Gh. Pitișteanu asistat de d. Gh. Musceleanu, secretarul general.

Chestiunile care au fost trecute în ordinea de zi a fi soluționate de către consiliul județean, au primit aprobarea precum urmează:

Prin adresa serv. technic, au fost aprobate proectele respective, unul în valoare de lei 9900 iar celălalt de lei 13.000, pentru lucrările de construcție a cinci podețe tubulare, între comunele Broscăria-Dărăști și Dărăști-Crețăști. Deasemeni s'a aprobat adresa comitetului central pentru difuzarea și vânzarea timbrului „antituberculos" prin care s'a solicitat subvenția de lei 20.000, care urmează a fi acordată de județ.

Regalitatea și datina creștină la expoziția „Luna Bucureștilor"

Expoziția «Lunei Bucureștilor» continuă să atragă zilnic mii de vizitatori. De astă dată pavilioanele mai instructive și mai evocatoare pentru istoria și trecutul Capitalei și a țării, sunt cercetate cu interes și pietate.

Pavilionul regalității cu panourile sugestive ale evoluției românismului în timpul celor 80 de ani ai regalității.

Toate etapele prin care a trecut neamul românesc dela cucerirea independenței până la împlinirea idealului național și înjghebarea României Mari sunt oglindite în minunate fotomontagii.

Independența țării câștigată sub domnia Regelui Carol I unirea țărilor surori, realizată sub glorioasa domnie a Regelui Ferdinand și consolidarea României Mari sub domnia Regelui Carol II sintetizată prin culturalizarea și înarmarea țării, însuflețirea tineretului român spre muncă și creație sunt crâmpee ce evocă momente de mare înălțare sufletească.

Pavilionul credinței strămoșești este cel mai complect, cel mai desăvârșit și cel mai vizitat.

Colecția de icoane și odoare bisericești și sculpturi în lemn din epoca lui Matei Basarab, Șerban Cantacuzino, Brâncoveanu și Nicolae Mavrocordat rețin atenția fiecărui vizitator.

Copiile după jețurile moldovenești din epoca lui Petru Rareș, țesăturile făcute de Maria, soția lui Șerban Cantacuzino reconstituirea mormântului lui Ștefan cel Mare, copii de fresce din Moldova și Muntenia, înfățișând pe voevozii ctitori de biserici, sunt obiectul de cercetare al tuturor acelora cari vizitează expoziția «Luna Bucureștilor».

Un memoriu al funcționarilor petetiști

D. Richard Franasovici, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor, a primit ieri dimineață o delegație de petetiști în frunte cu d. Octav Costache, președintele Asociației întregului personal P. T. T., care i-a înmânat un memoriu cu dezideratele tuturor categoriilor de slujbași ai Poștelor.

Prin acest memoriu petetiștii solicită:

Avansarea cu spor de salariu pe data de 1 Aprilie a. c. a tuturor funcționarilor P. T. T. neavansați în 1936.

Un spor bănesc de 500 lei lunar tuturor fulbașilor cari primesc salariu subt 2500 lei lunar, uneori chiar subt 2000.

Pentru înlăturarea nedreptăților în avansare, atât candidații cari au depus examene, cât și cei cari vor mai depune în acest an, să fie repartizați pe serii, indiferent de notele obținute, iar avansarea seriei următoare să nu se facă decât după epuizarea seriei anului precedent.

Să se acorde un spor de 20% asupra salariilor anului precedent pentru toți cei cari au dreptul la gradații conform art. 51 din lege, chestiune soluționată în complet de divergență de Inalta Curte de Casație.

Să se acorde personalului inferior, atât dela Poștă cât și de la Telefoane, uniforme și încălțăminte, pentru prestigiul autorității și ridicarea moralului acestui personal.

Să se redea tantieme amploiaților telegrafiști care'și urează sănătatea în nopți albe din taxa de 5 lei pentru fiecare obiect prezentat după ora 22 și sărbătoare, taxă înființată anume în acest scop.

Diurnele de detașare și deplasare să nu fie mai mici de 120 lei pe zi și să se prevadă, după grad, până la 300 lei.

Celor transferați în interese de serviciu să li se acorde, pe lângă întregirea și demenajare, o primă de transferare egală cu salariul pe o lună, iar în regiunile de pe graniță, o primă permanentă de 50 la sută peste salariul lunar.

Publicarea în fiecare lună a locurilor vacante, pentru ca cei interesați să le solicite potrivit cu sănătatea și legăturile de familie cu localitățile respective.

Să se acorde diurne celor cari se deplasează cu vagoanele poștale mai mult de 8 ore pe zi, de cătorii sânt obligați să rămână în altă localitate decât aceea în care-și au domiciliul, iar orele de noapte în serviciu să fie socotite îndoite.

Acordarea lemnelor în condițiunile în cari sin aprovizionați ceferiștii.

Acordarea, pentru toate categoriile de petetiști, a 30 zile concediu anual.

D. ministru Franasovici a cerut răgaz delegației să cerceteze memoriul, ale cărui deziderate vor fi satisfăcute în limitele posibilităților.

Specula provocată și întreținută de jidani

Cum operează banda speculanților

De câteva săptămâni, prețurile alimentelor, lemnelor, îmbrăcămintei, încălțămintei și celorlalte articole de primă necesitate, înregistrează urcări vertiginoase, fără a se lua măsuri.

Specula s'a întins în toată țara, ca pecinginea.

PIAȚA SUB DOMNIA BUNULUI PLAC

Adevărații spoliatori sunt angrosiștii care vând după bunul plac.

Micii distribuitori, asupra cărora pe nedrept cumpărătorii își varsă, uneori, amarul, sunt și ei victimele acestor șarlatani, cari datorită unui ingenios sistem de acaparat alimentele, acumulează averi mari.

ALIMENTELE

Iată acum și prețurile unor alimente, prețuri grele, care apasă atât de dureros asupra sărăciei românului mult prea răbdător.

Carnea de vacă se vinde cu 32, 34 și 40 lei, după calitate; vițelul 40-45 lei; porcul 50 și antricotele de porc 60 lei. Cartofii vechi 6 lei, ceapa veche 8 lei, cartofii noui 20 lei, roșiile 120 lei (bucata) 18 lei. Am notat câteva prețuri la unor alimente din cele mai necesare.

PEȘTELE

Și acum, unele prețuri la pește, hrana de pe vremuri a săracului. (Ce ironie! Astăzi numai pe masa celui bogat mai poate fi aplat).

Astfel, obleții, care astă toamnă se vindeau cu 10 lei kgr., azi costă 35 lei; crapul 80, morunul 100, cararul 78, hanus 50, scrumbia de Dunăre 50—65, etc.

Peștele sărat înregistrează prețuri exorbitante, astfel că țăranului i-a mai rămas doar ceapa și mămăliga. (S'a împlinit astfel prezicerea unei foste excelențe).

Cum operează banda speculanților

Asupra modului cum operează banda speculanților am avut ocazia să mă conving «de visu».

Astfel, cu vre-o două săptămâni înainte de Sf. Sărbători mă aflam în Slobozia-Ialomiței. In acest timp doi jidani adunau ouă dela țăranii veniți la târg — era zi de târg, când se adună țăranii din satele vecine — pe prețul de 60 bani. Auziți, le luau cu 60 bani, pentru ca la București, să fie cumpărate cu 1 leu și 50—60 bani. Păsările erau cumpărate cu 25—30 lei pasărea bună, iar la București aceeași pasăre nu poate fi cumpărată decât cu 80—100 și 110 lei. Untul țărănesc îl cumpără cu 18—20 lei, pentru ca la București să ajungă la 50—60 lei kgr.

Acești jidani nu se opresc numai la târgurile săptămânale din județe, ci cutreeră în timpul săptămânei satele adunând tot, absolut tot, lăsând în urma lor bani puțini, adică nasturi și alte fleacuri cu care înșeală naivitatea țăranilor.

Aceasta îmi amintește de un gen similar de escrocherie pe care-l exercitau europenii în Africa, obținând în schimbul sticlelor colorate și diferitelor obiecte fără nicio valoare, fildeș și perle dela locuitorii ținutului.

Pentru a-și asigura acapararea tuturor alimentelor, acești jidani nu s'au dat în lături nici dela un sistem abil de cultivare a naivității țăranului, astfel că acesta se încăpățânează a mai vinde altcuiva decât lor.

Vasile Monaru

O escadrilă polonă vine în Capitală

Duminică 23 Mai a. c. sosește în Capitală o escadrilă de cinci avioane tip R. W. D. având remorcate și două planoare ale tineretului aviatic polonez. Aviatorii poloni, vor fi primiți pe aerodromul Băneasa, în cadrul unei solemnități de către reprezentanții «F.A.R.R.», «O.E.T. R.» și tineretul «ARPA».

Construirea de băi este o necesitate pe lângă Casele de asigurări

Consiliul plenar, a luat în discuție referatul serv. de archi ectură pentru construirea unei instalații de băi, pentru asigurații Casei de asigurări din Roman.

Această informație, nu poate constitui un simplu amănunt. Intervenția d-lui secretar g-ral P. Alexandrescu-Roman, de a se construi aceste băi, trebue să fie o sugestie, pentru conducerea Casei centrale și ca urmare în planul viitor de construcții, și se prevede construirea unui astfel de băi, pe lângă toate Casele de asigurări din țară, atât de folositoare pentru asigurații lipsiți în unele orașe de astfel de stabilimente.

Criterii pentru fixarea de noui cote la import

Cereri cari ar trebui să fie respinse

In termenul fixat, s'au depus la direcția reglementării comerțului noui cereri pentru fixări de noui cote în majoritate jidovești.

Aceaș nație, a depus cereri pentru majorări de cote.

După data de 15 Maiu c., comitetul de direcție și comisia superioară de contigentare, urmează să rezolve aceste cereri.

Un oarecare disponibil pentru cereri de noui cote există, cel rezultat din suprimări și reduceri.

In comitetul de direcție, în comisia superioară de contigentare și în sfârșit în ministerul de industrie și comerț, există români.

Țara asta ne place să credem că, deaseni, este românească.

Ar fi deci, de dorit, ca toate cererile pentru fixări de noui cote și majorări de cote vechi, să fie clasate pe categorii, după felul comerțului, felul industriei și după naționalitatea și origina etnică a solicitatorilor și numai după un studiu amănunțit să se treacă la rezolvarea lor.

Atragem, deasemeni, atenția ministrului de industrie și comerț, că s'au depus foarte multe cereri pentru fixări de cote, fără ca aceste cereri să fie însoțite de certificatele Camerei de comerț pentru înscrierea firmei.

Deci, dreptate românilor și lăsați câinii să urle.

G. Panteli

RĂCARU
pregătește
surpriza
verii

VIZITAȚI!
Restaurantul - Parcul „Topa"
LOCAL FAMILIAR
(fost Dori Parc)
PIAȚA BUZEȘTI, 45-47
Se deschide mâine 16 Mai ora 11 dim. — Zilnic grătar special la ori-ce oră ziua și noaptea. — Specialități de pescării. — Bufet bogat. — Vinuri din cele mai renumite Podgorii. — Bere specială Bragadiru. — Concertează Orchestra Maestrului C. Iordăchescu. Diseur: Mircea
Proprietar, D. TOPA

GOVORA
SEZON 1 IUNIE — 30 SEPTEMBRIE
STAȚIUNE BALNEARA cu ape minerale iodurate și sulfuroase recomandate în reumatism, artritism, gută, sifilis, boli de piele, varice, inhalații, pulverizații, aer comprimat ca la Reichenhall, băi hidro-electrice, băi de acid carbonic, băi de nămol, electricitate locală, statică, diatermie, etc.
HOTEL PALACE și BALNEARA cu confort modern
Prospecte, tarife la Soc. GOVORA-CALIMANEȘTI
Str. Brezoianu 62, București

Articole de voiaj și Vânătoare, Geamantane, Truse, Tocuri de armă, cartușiere, zgărzi pentru câini, hămeleție, etc. VINDE EFTIN
I. Tănăsescu
Str. Câmpineanu No. 1. Calea Victoriei No. 95. — Fabrică proprie

CUMPĂRAȚI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale și picturi
IOAN PUCHIU
București, Calea Moșilor, 21 — Telefon 344/59

Gheorghe I. Cărnaru
Magazin cu fierărie. — Articole de menaj
Olărie smălțuită. — Tacâmuri alpaca
Articole de construcție
București, Strada Carol No. 88
(Colț cu Bulevardul Maria) — Telefon 3-41-22.

Străinii cu pașaport insultă instituțiunile noastre de stat

In atențiunea d-lui ministru al muncii

La restaurantul „Boulevard" iscându-se un conflict de muncă, salariații s'au adresat Camerei de muncă, reclamând că patronul nu a respectat contractul colectiv.

Camera de muncă a delegat pe d. inspector I. Georgescu și pe d-nii consilieri Petre Misale, D. Gănescu, M. Lepădatu și Stelian Constantinidi, să ia contact cu reprezentanții firmei „Boulevard" și să încerce aplanarea acestui conflict.

In loc să stea de vorbă cu reprezentanții Camerei de muncă, d. Spiru Sfikakys, a început să țipe și să insulte instituțiunile noastre de stat, spunând că nu are nevoie de ministerul muncii sau de Camera de muncă.

„Fac ce vreau cu banii mei și nu-mi pasă de nimeni!"

Toate încercările de a-l face să înțeleagă că există legi, au rămas fără rezultat. D. Sfikakys a avut tot timpul o atitudine provocătoare.

Directorul acestei întreprinderi, d. Dendrinos, este tolerat în țară, d-sa fiind străin cu pașaport. Cum își permite să insulte instituțiunile statului care-l tolerează și cum își permite să-și bată joc de legi și de muncitorii români, în țara lor?

D. ministru al muncii și organele ministerului de interne vor trebui să ia imediat măsuri, ridicând dreptul de ședere în țară străinilor care ne insultă.

VIZITAȚI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAȘINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

VIZITAȚI CU INCREDERE!
Vechiul Magazin cu Incălțăminte
ALEXANDRU IONESCU
București, Strada Carol No. 58
Găsiți toate sorturile pentru Bărbați, Dame și Copii
Incălțămintea e lucrată în atelierele propri

Cotizațiile asiguraților aruncate peste graniță

Industria română de aparate și instrumente - electro-medicale - concurate de firmele străine

Contribuție... conducere și medici români, dar... furnizorii, străini

Pentru tratamentul asiguraților bolnavi, Casa Centrală pune la dispoziția corpului medical din asigurări: medicamente, instituții sanitare, instrumente, medicale, alături, de un corp medical select, sub conducerea somităților noastre medicale.

PERSONAL ROMANESC, DAR PRODUSE STRAINE

Dacă personalul medical este format cu elemente românești nu tot așa se poate spune, în ceia ce privește aprovizionarea cu aparate și instrumente medicale.

Majoritatea lor sunt importate din străinătate. Casele furnizoare sunt reprezentate de minoritari cari fiind cartelați, trăiesc pe spinarea muncitorilor noștri.

Dacă pentru moment nu se poate vorbi de o industrie română, pentru prepararea medicamentelor — așa cum a preconizat d. D. Mociornița — pentru care se aruncă sute de milioane peste graniță, nu tot așa se poate afirma despre o industrie română de aparate și instrumente electro-medicale.

KOCK, STERTZEL, SAFIR, etc... FURNIZORI

Material și capital românesc există suficient. Specialiștii, nu lipsesc și totuși... trebuie să fim tributari, străinătății.

Kock, Stertzel, Feldman, Siemens, Safir, Bungher, Broehm, Mendel, figurează în contabilitatea Casei centrale, încasând bani grei, din contribuția lucrătorilor noștri.

Casa Centrală are nevoie de următoarele aparate medicale:

Pantostate, pentru curenți galvanici faradici, aparate pentru *diatermie, unde ultra scurte și violete; instalațiuni radiologice; proteze dentare, material ortopedic,* cari sunt furnizate de firmele străine de mai sus, deși ar putea fi procurate dela firmele românești existente în țară.

CE GANDEȘTE DIRECȚIA MEDICALA

In fața acestor constatări, direcția medicală din Casa Centrală are obligația morală, de a încuraja firmele românești, înlăturând pe cele străine.

Avem dreptul să cerem acest lucru, din moment ce, nici până azi nu se știe rezultatul licitației pentru furnizarea unui aparat de «unde scurte», necesar dispensarului din Brad, deși această firmă românească, a fost cu mult mai eftin, decât cele străine.

DECE ACEASTA INTARZIERE?

Pentru că este aparatul mai eftin și este un produs românesc? Cui îi este rușine din Casa Centrală de munca românească, sau cine are interesul să avanatajeze firmele străine?

O simplă întrebare, care după noi ar avea un răspuns destul de elocvent și convingător. Credem că nu este nevoie de acest răspuns, ca să se înțeleagă: IMPORTANȚA PRIMATULUI MUNCII NAȚIONALE.

G. Ascenti Justus

Industria românească n'are trecere...

Un medic și un inginer român d-nii: M. Dobrescu și E. Ionescu, sunt proprietarii și conducătorii întreprinderei «Dobion», care fabrică instrumente electro-medicale.

Nu ar fi fost mai românețșe: «Industria română «Doctor Dobrescu și ing. Ionescu?

Produsele acestei industrii, cu capital și personal românesc, sunt superioare celor străine și mult mai eftine decât cele produse în străinătate, care sunt scutite de diferite impozite și vămuire.

Aprecierile corpului nostru medical, sunt mai mult de cât elogioase și concludente.

D-nii: prof. dr. *Marinescu, Angelescu, Iacobovici, Daniel, Jianu, Bălășescu,* confirmă că aparatele românești *«Dobion»,* dau complectă satisfacție atât în clinicele statului, cât și în cele particulare, înlăturând concurența străină.

Pentru ce s'ar refuza, asemenea produse, reprezentând economia națională a țării.

Ședința de eri a Sinodului permanent

Eri dimineața a avut loc, sub președenția I. P. S. S Patriarhul Miron, ședința Sinodului permanent.

S'au rezolvat lucrările curente.

In ședința precedentă s'a luat act de aplanarea conflictului dintre episcopul Vartolomeu al Râmnicului și vicarul său arhiereul Galaction Gordun, prin împăcarea acestora.

Cazul mitropolitului Gurie al Basarabiei n'a fost luat în discuție rămânând pe seama Sfântului Sinod, după ce se va da o hotărâre de către justiție.

La 16 Iunie când se va întruni Sf. Sinod, vor fi desemnați și trei arhierei din care ministerul apărării naționale va numi pe viitorul episcop al armatei.

Se primesc anunțuri
pentru
mica publicitate

O serbare românească

Intr'un sklendid cadru de pitoresc național, a avut loc Duminica trecută c. în clădirea școalei din comuna Fundulea, jud. Ilfov, o serbare dată de Societatea ortodoxă națională a femeilor române «Filiala Fundulea», de sub președinția d-nei Maria C. Mardaloescu.

Serbarea s'a desfășurat în cel mai desăvârșit entuziasm, lăsând o profundă impresiune de viață românească.

Compusă din distinși intelectuali, îndrăgostiți de jocurile noastre naționale, societatea Chindia a dus de mult faima acestor jocuri, în diferite părți ale țărei, și peste hotare.

Un grup însemnat de membre și membri, sub conducerea d-lui ing. Radu Chircu, îmbrăcați în frumoase costume naționale și mânați de entuziasmul propagandei românești, pe cheltuială proprie, au venit cu drag să contribue la reușita serbărei și să arate tineretului satelor, că brâulețul, chindia, ostroveanca, alunelul, hora, mărioara, sunt dansurile ce încălzesc sufletul românesc, iar nu: rumba, foxtrotul, tango și alte importațiuni, de aceaș speță, ce au năpădit și viața satelor.

Doriți să vă petreceți plăcut și confortant concediul de vară?

Participați la una din interesantele excursiuni organizate de secțiunea noastră de „Turism și Voiaj":

a) 19 Iunie — 8 Iulie
b) 17 Iulie — 5 August
București — prin Polonia la Berlin — Dresda — Nuerenberg — Paris — (ședere de 8 zile pentru vizitarea expoziției universale) — Venezia — Tranzit Jugoslavia.

c) 7—26 August
Excursie la Berlin—Hamburg (de aci cu vaporul la Plymouth-Londra)—înapoerea prin Dresda—Praga.

d) In proect 2 excursiuni spre Fiordurile Norvegiei și Statele Unite.

Prețurile de participare vor fi anunțate peste câteva zile.

Incurajarea și raționalizarea agriculturii

Consfătuirea dela Uniunea Camerelor de agricultură

Eri dimineață a avut loc, la Uniunea Camerelor de agricultură, o consfătuire prezidată de d. C. Sescioreanu, președintele Uniunii Camerelor de agricultură și consilier tehnic cu atribuții ministeriale la ministerul agriculturii și domeniilor.

La această consfătuire au fost prezenți inspectorii agricoli și reprezentanții Camerelor de agricultură.

Discuția principală s'a purtat asupra distribuirei pe județe a celor 400 tractoare, care vor fi importate în curând.

D. SESCIOREANU a făcut o amplă expunere a programului de lucru pentru încurajarea și raționalizarea agriculturei.

D-sa a arătat că vor fi distribuite 2000 semănători de grâu, în rânduri, cu preț redus și chiar gratuit și 100 batoze pentru treerat trifoi și lucernă.

In acelaș timp va fi intensificată propaganda pentru cultivarea grâului selecționat și pentru însămânțarea la timp a porumbului.

In ce privește pe cultivatorii de sfeclă, aceștia trebuie să continue cultura, asigurându-li-se depline satisfacții.

S'a mai desbătut și chestiunea condițiilor de furnizare a insecticidelor și fungicidelor, pentru combaterea boalelor la plante. Și s'a hotărît ca aceste materii să fie fabricate în țară.

Incurajați industria
și
comerțul românesc

Noui curse de autobuze C.F.R.

Direcțiunea generală cfr a dispus ca începând de Sâmbătă 15 Mai 1937 transportul călătorilor și bagajelor pe traseele Cluj—Dej — Baia Mare și Cluj—Dej — Bistrița se va face numai cu autobuzele CFR.

Orele de plecare vor fi următoarele. Din Cluj pentru Baia Mare la 6.30 (cu legătura în Dej pentru Bistrița) și 15.30 Din Baia Mare pentru Cluj la: 6.30 și 15.30 (cu legătură în Dej dela Bistrița pentru Cluj).

Din Cluj pentru Bistrița la 16,30
Din Bistrița pentru Cluj la 5,30
Din Cluj pentru Dej la 18.00
Din Dej pentru Cluj la 6,30.
Din Dej pentru Bistrița la 8,50
Din Bistrița pentru Dej la 16.00 (cu legătură pentru Cluj la ora 18.40).

ULTIMA ORA

Vizita d-lui Rustu Arras

Mâine soseşte în ţară d. Tevfik Rustu Arras, ministrul afacerilor străine al Turciei.

Distinsul oaspe va fi primit la Constanţa de d-nul Papinţu consilier de legaţie, din partea ministerului de externe. La Bucureşti, d. Rustu Arras, va fi primit în Gara de Nord de d. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine.

Ministrul de externe al Turciei va avea numeroase întrevederi în Capitală, socotite extrem de importante.

Duminică la ora 1.30 d. Victor Antonescu, va oferi un dejun ministrului de externe amic la Palatul Sturza, iar seara d. Şupki Tanrioer va oferi un dineu la Legaţiunea Turcă, în onoarea oaspelui.

Luni dimineaţă d. Tevfik Rustu Arras va părăsi Capitala. D. Victor Antonescu va sosi Duminică dimineaţa în Capitală, venind dela moşia d-sale din Vităneşti-Teleorman.

Ministrul nostru de externe va părăsi Capitala Sâmbătă 22 Mai, când va pleca la Geneva, pentru a participa la lucrările Soc. Naţiunilor.

Plaga fraudelor fiscale

Urgenta necesitate a examinării situaţiei finanţelor noastre publice şi din acest punct de vedere

Am făgăduit cetitorilor noştri să ne ocupăm mai de aproape de plaga fraudelor fiscale, care izbeşte în chip groaznic naţia românească întreagă, şi păgubeşte în chip fantastic statul şi ţara.

Pentru a vă face o idee de proporţiile nemai pomenite ale acestei plăgi, este suficient să vă spunem că de la marile întreprinderi jidoveşti sau înstrăinate, cari înglobează optzeci la sută din numărul forţelor industriale şi comerciale funcţionând în această ţară, Statul român nu încasează nici o treime din drepturile ce i se cuvin.

LUCRURI BUNE DE ŢINUT MINTE

Astfel, să se ştie că:

Dacă nu ne putem echilibra bugetele;

dacă avem o funcţionărime coruptă şi ticăloasă;

dacă nu putem face faţă nevoilor înarmării şi a educaţiei naţionale;

dacă ne vedem în permanenţă constrânşi să ne prosternăm în faţa marilor cămătari jidani din Occident,

apoi toate acestea le datorăm manoperilor criminale ale comercianţilor şi industriaşilor ovrei cari se sustrag dela îndatoririle lor faţă de Stat, cu concursul însuşi al organelor noastre fiscale, corupte până la noi termo-cauterul.

O EPURAŢIE NECESARA

Racila de căpetenie e aşa dar aci, în felul cum e alcătuit aparatul exterior al ministerului de finanţe. Asupra lui ar trebui să se concetreze atenţiunea şi severitatea purificatoare a tuturor românilor patrioţi şi cinstiţi. Pentru ca de aci porneşte stricăciunea şi păcatul.

Aci vom începe să aplicăm şi noi termo-canterul.

O PRIMA CONSTATARE DECI: OMUL MURDAREŞTE LOCUL

Ca şi în cler, ca şi în învăţământ, pretutindeni unde iudeomasoneria şi-a imprimat urmele sinistrelor sale ghiare, tot aşa şi în acest domeniu, opera de distrucţie a început cu corupţia funcţionarilor fiscali.

Astfel, e de remarcat că în fruntea corpului fiscal din Bucureşti se găseşte un om mărginit şi venal o creatură madgeariană care s'a făcut celebru printr'o tentativă de escrocherie la *Academia de înalte studii comerciale şi industriale*. Acesta e inspectorul general financiar *Tăutu*, stipendiatul şi omul de încredere al marilor gangsteri fiscali, matca roiului infernal de escroci şi bandiţi cari foesc în jurul tuturor organelor esenţial ale ministerului de finanţe şi cel mai periculos agent executiv al acelora ce sapă la temelia Statului naţional român.

Isprăvile acestui individ se cuvin cunoscute şi examinate mai de aproape. Fiindcă ele ne dau cheia secretului uriaşului jaf care ne dezolează ţara. Ele ne vor indica şi mijloacele cele mai eficace de remediere a plăgii.

NICOLAE BOGDAN

„Sistemul" antitezelor artificiale

Discuţiile unei anumite prese în jurul unei vizite la Bucureşti

Mărturisim că ni se pare mai mult decât îndrăsneaţă atitudinea pe care unele ziare au adoptat-o în ultimele săptămâni, de a da indicaţii în politica externă guvernului şi de a răstălmăci tendenţios o vizită de curtoazie a unui ministru de externe amic României.

Dacă aceste talmudice atacuri nu s'ar desfăşura după un anumit program, lipsit de orice camuflaj, am fi poate îndrituiţi să credem că ele exprimă buna credinţă privită prin perspectiva unui unghiu optuz.

Realitatea este însă alta. Pe zi ce trece putem observa că evreii, departe de a se integra în corpul naţiunilor majoritare, formează din ce în ce o entitate mai distinctă, care ia formele concrete ale unei solidarităţi politice internaţionale, organizată şi cu un anumit program de execuţie, valabil pretutindeni.

POLITICA INTERNA

Ca orice organizaţie suprastatală «minorităţile» evreeşti desfăşoară pe linia solidarităţii internaţionale o anumită acţiune în politica internă a statelor, având obiectiv final înfeudarea intereselor naţionale a masselor majoritare, comandamentelor de ordin internaţional ale organizaţiilor mondiale evreeşti. In lupta pentru primatul economic şi politic, evreii au ajutat întotdeauna grupările politice cari au favorizat mai mult această acţiune de separare a intereselor dintre stat şi suprastatul evreesc.

Dăm un exemplu concludent. La noi partidul naţional-ţărănesc reprezintă astăzi în ultima lui transformare climatul cel mai favorabil acestei acţiuni. Şi atunci întreaga organizaţie evreiască din România prin «herem» în sinagogi a fost îndemnată să sprijine direct, prin presă şi cu bani asaltul naţional-ţărăniştilor pentru preluarea guvernării.

D. VICTOR ANTONESCU

Dovada? La Galaţi în recentele alegeri comunale lista d-lui Victor Slăvescu, n'a obţinut decât 200 de voturi, în timp ce ţărăniştii au primit toate voturile evreilor cari până atunci votaseră permanent cu fruntaşul liberal.

La Piatra, d. dr. Costinescu n'a putut obţine aici un vot evreesc, deşi făcuse oraşului atât de multe amenajări edilitare. La Botoşani, cu toată campania electorală condusă de d. Reus prieten cunoscut al evreimii din oraş, liberalii n'au putut smulge pe evrei din hotărîrea lor de a vota cu ţărăniştii.

La Iaşi, lupta a fost condusă de d. Victor Iamandi, care întotdeauna avea toate voturile evreilor. De data aceasta a fost complet abandonat.

Solidaritatea entităţii evreeşti a fost verificată, în timp ce presa angajată alături în luptă, s'a executat întocmai după ordinul primit.

SOCOTELI STRICATE

Cu toate acestea evreii au avut şi «câteva neprevăzute», cari au căzut dactilic peste socotelile făcute cu anticipaţie.

Tineretul naţional-ţărănesc părăseşte partidul, provocând o serie de svârcoliri interne, tocmai în momentul în care d. Mihalache era mai sigur de succesiune. Desigur că nu acesta este factorul determinant al îndepărtării dela succesiune a naţional-ţărăniştilor, dar el contribue alături de alte elemente la ruperea punţilor către guvernare.

O altă neprevăzută în socotelile evreeşti a fost şi vizita la Bucureşti a d-lui colonel Joseph Beck, ministrul de externe al Poloniei.

Pe axa Moscova-Paris, evreii au văzut în vizita dela Bucureşti o încercare de străpungere a unui plan de interese internaţionale evreeşti.

Şi atunci, ei au pornit la un atac furibund împotriva unui stat vecin şi aliat.

OBIECTIVELE EXTERNE

In strânsă legătură cu politica internă pe care minorităţile evreeşti o duc pe axa stabilită a solidarităţii internaţionale, obiectivele politicii externe sunt fireşti aceleaşi. De aceia întreaga presă exponentă a intereselor internaţionale evreeşti mizează în Europa pe Moscova şi Praga, nu cu obiectivele rezonabile pe care le avem şi noi faţă de aceste state şi în special faţă de Cehoslovacia cu care suntem legaţi prin Mica Inţelegere, ci cu intenţiunea de a ne înfeuda politicii Sovietelor şi intereselor ei în Europa.

Vizita d-lui colonel Beck la Bucureşti, a dat însă impresia evreilor de pretutindeni, că strângerea raporturilor dintre România şi Polonia duce la întărirea unui front împotriva Moscovei, slăbind Mica Inţelegere.

In primul rând, cum însuşi comunicatul ministerului de externe o spune, nimic nu s'a schimbat în bazele alianţei noastre cu Polonia, cel mult putem spune că alianţa a fost adâncită prin vizita d-lui Beck la Bucureşti.

In al doilea rând, niciodată n'ar putea fi posibilă o intervenţie a Poloniei în treburile noastre cu terţii; aceasta din respectul reciproc al suveranităţii celor două state. De altfel d. Beck a declarat la Bucureşti că este pentru păstrarea unei categorice linii de respectarea raporturilor bilaterale între State. Este inadmisibil ca d. Beck să fie acuzat de revizionism pentrucă a venit la Bucureşti.

Ingrijorarea evreimii este, nemărturisită, alta: Axa orizontală Paris-Moscova, străpunsă vertical de axa Berlin-Roma, este în permanenţă primejduită. De aceia evreii în alianţa româno-polonă ei văd o nouă axă paralelă cu axa Berlin-Roma, care să întretaie din nou axa Paris-Moscova.

Iată motivele pentru care se atribue acestei vizite scopurile cele mai bizare.

Invrăjbirea această este rezultatul unor antiteze artificiale, cari fac parte dintr'un sistem de multă vreme cunoscut, aparţinând Uniunii Internaţionale evreeşti.

STILEX

Dejunul dela legaţia polonei

In onoarea poetesei Cazimirja Illakowicz, care e în vizită la Bucureşti d-na şi d. Arciszewski, ministrul Poloniei, au oferit eri un dejun la Legaţie.

Au fost invitaţi cu acest prilej: d-na şi d. N. N. Condiescu, preşedintele Soc. scriitorilor români, d-na şi d. Octavian Goga, principele Szartoricky, d-na contesă şi contele Poninsky, d. Marcus, ministru al Estoniei, d. Romulus Dianu, d-na şi d. Nicolau, d-ra Elena Eftimiu şi d. Corneliu Moldovanu, fost preşedinte al Societăţii scriitorilor români.

Kremlinul provoacă prăbuşirea lui Tuchatschewski

Guvernul din Moscova a socotit ca necesar să formeze în zonele militare consilii armate, iar în secţiunea trupelor, a administraţiilor şi a institutiilor armatei roşii să creieze postul unui «comisar militar». Prin hotărîrea guvernului a fost numit ca cel dintâi reprezentant al comisarului poporului pentru apărarea civilă «mareşalul Uniunii Sovietelor» Iegorov, care astfel a fost dezlegat de postul său de general al Statului Major, fiind înlocuit de comandantul de armată de întâiul rang Schaposchnikov. Comandantul de armată de întâiul rang Iakir a fost numit comandant al trupelor din zona militară Leningrad. «Mareşalul Uniunii Sovietelor» Tuchatschewski a fost numit comandant al trupelor din zona militară a Volgei.

In legătură cu aceste evenimente presa moscovită a trimis o ştire despre o schimbare politică mai întinsă în corpul armatei roşii după cum şi în acela al înaltei generalităţi. Prin creiarea «consiliilor de răsboiu» în zonele militare se revine oarecum la vremea răsboiului civil, când exista pe lângă fiecare armată un «consiliu de răsboiu revoluţionar».

In realitate dispoziţiile actuale ţin să creieze din nou astfel de consilii de război compuse din persoane militare şi membri ai partidului, cari în prezent nu au alt rost decât acela de a controla generalitatea şi de a sta de strajă asupra spiritului corpului ofiţeresc, în vederea ideilor bolşevice, de partid.

Până acum au existat, după cum se ştie, în toate unităţile armatei roşii aşa zişii «comisari politici», a căror atribuţie a fost însă limitată în ultima vreme de către puterile militare supreme. Ei păstrau însă destul de importante atribuţii în materie de propagandă, de economie şi cultură. Spre deosebire de aceşti comisari «politici», astăzi se creiază comisari «militari» cari stau în chip evident deasupra autorităţilor militare, ca ierarhie. Ca atribuţii stau deasupra comisarilor politici, trebuind să fie chiar persoane militare şi asemenea comisarilor de armată din timpul războiului civil, fiind răspunzători faţă de partidul bolşevic, în primul rând pentru acţiunile lor militare şi organizarea politică şi morală.

Cel mai însemnat eveniment care intră în joc prin această nouă dispoziţie în însăşi sânul Generalităţii roşii este **prăbuşirea generalului Tuchatschewski**. Tuchatschewski, reprezentantul lui Woroschilow şi răspunzător al întregei armate de uscat, a fost degradat la rangul de comandor al zonei militare a Volgei (zonă destul de neînsemnată pe lângă acesta din punct de vedere militar). Cu un an înainte acelaş om era văzut ca cel mai dotat cap al armatei roşii în caz de răsboiu.

Desigur, căderea lui este în primul rând rodul arzătoarei sale trufii politice care l-a făcut să-şi rupă gâtul pe ghiaţa actualelor schimbări de puteri în Statul sovietic. Căderea lui era întrevăzută de mai multă vreme, odată cu pierderea controlului asupra armatei aeriene şi a flotei de răsboiu, odată cu citarea lui de câteva ori în procesul lui Radek. Cu numirea marelui admiral Orlow, în locul său, la festivităţile de încoronare din Londra, căderea generalului a devenit o realitate.

Inlocuitorul său, mareşalul Iegorow, a fost general al Statului Major în armata ţaristă. Ca tip apolitic, ofiţer destoinic însă, mareşalul Iegorow s'a arătat mai necesar actualei configuraţii politice.

Incheiând subliniem semnificaţia actualelor schimbări politice în armata ţaristă cari n'au alt tâlc decât acela unei repezi intervenţii a Kremlinului în sânul armatei roşii. Ea se explică prin tendinţa de independentă care s'a resimţit în ultima vreme în armata roşie, — un simptom destul de periculos în ochii guvernului moscovit.

De aci încolo armata va fi supusă integral conducerii politice a stăpânitorilor bolşevici. Ce roade îşi va da în cuprinsul ţării noua alcătuire se va vedea în curând.

COMENTATOR

Insinuările comuniştilor spanioli în legătură cu accidentul suferit de „Hunter" produc indignare la Berlin

BERLIN, 14 (Rador). — Ştirea difuzată din sursă guvernamentală spaniolă, pretinzând că accidentul depe distrugătorul britanic «Hunter» s'ar datori torpilării unui submarin german, a provocat o vie indignare la Berlin.

Agenţia D. N. B. publică o notă oficioasă, intitulată: «Cum se abuzează de accidentul lui «Hunter», pentru a se aţâţa lumea contra Germaniei».

«Oricare tehnician profan, înzestrat cu judecată, — spune Agenţia D. N. B., — ştie că o torpilă nu face gaură la intrare şi la ieşire. Imediat ce atinge cuirasa vasului, ea provoacă o explozie, care, în cazul distrugătorului, ar fi trebuit să aibă efecte considerabile.

«Fără îndoială, nici comandantul distrugătorului, nici Amiralitatea britanică, nu s'au gândit să dea o asemenea explicaţie, cu atât mai mult cu cât forţele germane de supraveghere îşi au raza de acţiune nu în faţa Almeriei, ci în propria lor regiune de control, iar activitatea lor este absolut publică».

ECOURI ŞI POLEMICI

Dela Palat

COMUNACAT Nr. 51

Mareşalatul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 14 Mai 1937 Majestatea Sa Regele a avut invitat la dejun pe Contelele Emanuel de la Rochefoucauld, Insărcinat cu Afaceri a. i. al Ordinului Suveran de Malta.

La 24 Mai se întruneşte consiliul inspectorilor generali ai învăţământului secundar pentru a începe lucrările de transferări.

Iar în zilele de 22 şi 23 cor. consiliul se va ocupa cu lucrările premergătoare transferărilor.

Eri s'a întrunit la ministerul educaţiei naţionale, sub preşedenţia d-lui secretar general Kiriţescu, consiliul inspectorilor generali.

Consiliul a lucrat la încadrarea unor inspectori de regiuni şcolare.

După o informaţie oficială a Cartierului General Spaniol naţionalist, în decursul celor 9 luni de războiu civil aviaţia comuniştilor a pierdut 355 de piloţi dintre care 255 au fost doborâte de avioanele de vânătoare naţionaliste, 16 de apărarea antiaeriană iar 56 omorâţi cu ocaziunea bombardării aeroporturilor.

Examenul de pedagogie pentru şcolile normale, fixat pentru ziua de 12 Mai c. a fost amânat la data de 24 Mai a. c.

Vizita medicală a candidaţilor înscrişi se va face la 23 Mai.

D. Al. Vaida-Voevod, preşedintele «Frontului Românesc», părăseşte Capitala azi după amiază.

D-sa se duce la moşia unuia din prietenii săi politici, iar mâine se reîntoarce în Bucureşti.

Duminică dimineaţa, la ora 10.30. *Svastica de Foc* va ţine, în sala Eintracht din str. Dionisie 60 (lângă grădina Icoanei) o mare întrunire publică a organizaţiei din Capitală.

Vor lua cuvântul d-nii: av. *Ion V. Emilian, Dinu Ghyka*, diacon *I. Popescu-Mozăceni*, dr. *A. Tieranu*, av. *Victor Dimitriu*, av. *Radu Teodorescu*, din partea Frontului Românesc, av. Victor Moscu, un sătean din judeţul Ilfov, un muncitor, precum şi o reprezentantă a femeilor din *Svastica de Foc*.

In vederea acestei întruniri, conducerea organizaţiei a dat dispoziţiuni *ca niciun membru să nu vină îmbrăcat în uniformă şi nici cu şapcă brună.*

Inainte de întrunire fanfara organizaţiei va executa marşuri şi arii naţionale.

Eri dimineaţă au decolat de pe aeroportul din Ploeşti aviatorii Max Manolescu şi Irina Burnaia, cu destinaţia Elde, Olanda.

Max Manolescu va participa pe bordul unui avion Bucker-Jungmann la concursul ce va avea loc în cadrul unui meeting internaţional de aviaţie, pe ziua de 17 Mai în acea localitate, având pe bord un pasager olandez, elev al şcoalei de pilotaj dela Ploeşti.

Ambele echipagii sunt trimise de aeroclubul Prahova.

M. S. Regele a vizitat la orele 12 expoziţia de fotografii a Oficiului de Turism, la Teatrul Comedia.

Suveranul a fost întâmpinat de d. Sergiu Dumitriu, secretar general al ministerului de interne şi preşedinte al oficiului de Turism.

Un reporter incorect de fapte diverse în serviciul acestui ziar — pe nume Ilie Ciutescu — a fost prins în aceste zile din urmă cu anumite îndeletniciri care nu pot să fie în stilul ziarului nostru.

Insărcinat să adune material necesar campaniei împotriva brigandului Kandeli, reporterul îşi depăşise considerabil atribuţiile în scopuri cu totul streine de simpla necesitate de a înfiera şi denunţa un gangster.

Deacea şi campania noastră a fost sistată câteva zile, în favoarea anchetei pe care am întreprins-o asupra personalului nostru inferior.

Vinovatul, văzându-se strâns, a simulat o «demisie», înainte de a-şi aştepta verdictul.

Acum fireşte, se găseşte, afară din redacţia noastră.

Şi campania împotriva brigandului Kandeli îşi va continua cursul normal.

Bilbao îşi trăeşte ultimile clipe sub regimul comunist

PARIS, 15. — Toate agenţiile de presă transmit din Spania ştirea că trupele naţionaliste ale generalului Mola îşi continuă cu intensitate înaintarea spre Bilbao.

După ce au cucerit muntele Iata — central post de rezistenţă guvernamental — ce se află la 10 klm. de Bilbao, trupele generalului Mola şi-au continuat astă noapte înaintarea.

Orice comunicaţie între oraşul şi portul Bilbao, a fost tăiată.

Artileria naţionalistă şi-a continuat bombardamentul asupra poziţiilor mărginaşe ale localităţii şi toate punctele de sprijin comuniste au fost complect decimate.

Deasemenea aproape 80 de avioane naţionaliste şi-au luat sborul astă noapte spre Bilbao.

Trupele naţionaliste fiind numai la 6 klm. de Bilbao, nu mai este nici o îndoială că oraşul acesta îşi trăeşte astăzi, ultimele clipe sub regimul comunist.

Abisinia va avea o nouă Capitală

ROMA 15. — Presa italiană anunţă că guvernul caută o nouă capitală Abisiniei.

Inălţimea de 2500 metri la care se află Addis Abeba nefiind favorabilă italienilor, aceştia au hotărît să mute capitala în alt oraş, situat la o mai mică înălţime.

Inaintarea victorioasă a naţionaliştilor continuă

Comunicatul marelui cartier general naţionalist

SALAMANCA 15 (Rador) — Comunicatul dat azi noapte de Marele Cartier General naţionalist, — transmis de corespondentul agenţiei Havas, — declară următoarele:

Se semnalează puternic schimb de focuri de armă şi intens bombardament de artilerie pe frontul Aragon.

Inaintarea victorioasă a naţionaliştilor continuă pe frontul Biscaya, în urma luptelor recente în cursul cărora inamicul a fost respins cu mari pierderi în sectorul dela vest de masivul muntos Solluba. Trupele naţionaliste au ocupat înălţimi importante la Jata, la kilometrul 21 de pe şoseaua Bilbao—Bermeo, precum şi la Tollu Achargorca. Inamicul a părăsit pe teren mai multe sute de morţi.

Pe frontul Santander, republicanii au încercat atacuri desperate asupra localităţii Sarcentes de Lora, însă ei au fost respinşi cu pierderi foarte mari.

Pe fronturile Avila şi Soria, nimic de semnalat.

Deasemeni se anunţă că pe frontul Biscaya trupele naţionaliste au ocupat poziţii importante în jurul localităţii Amorebieta.

Avioanele republicane cari încercau să bombardeze poziţiile naţionaliste, au fost puse pe fugă de avioanele naţionaliste.

Procesul Iagoda amânat

Motivele

LONDRA, 15. — Ziarul «Morning Post» anunţă că procesul Iagoda, aşteptat cu atâta înfrigurare de întreaga lume, a fost amânat pe termen nelimitat.

Cu toate că autorităţile au motivat această amânare din cauză că procedura nu era complect îndeplinită; faptul real însă e următorul: Iagoda în ultimile sale mărturisiri a compromis foarte multe din persoanele de vază a partidului şi a guvernului bolşevic.

Sigur e că dacă procesul s'ar fi desbătut în actualele împrejurări foarte mulţi din funcţionarii superiori a Rusiei Sovietice ar fi trebuit să-l urmeze în închisoare.

In faţa acestei încercări de presiune prin şantajarea conducătorilor sovietici, spre a fi achitat, se svoneşte că procesul va fi amânat până în ziua când Iagoda, fost cel mai temut şef al G. P. U.-ului va tace în mod natural sau «artificial».

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STR. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil V. OLANIUC STERE